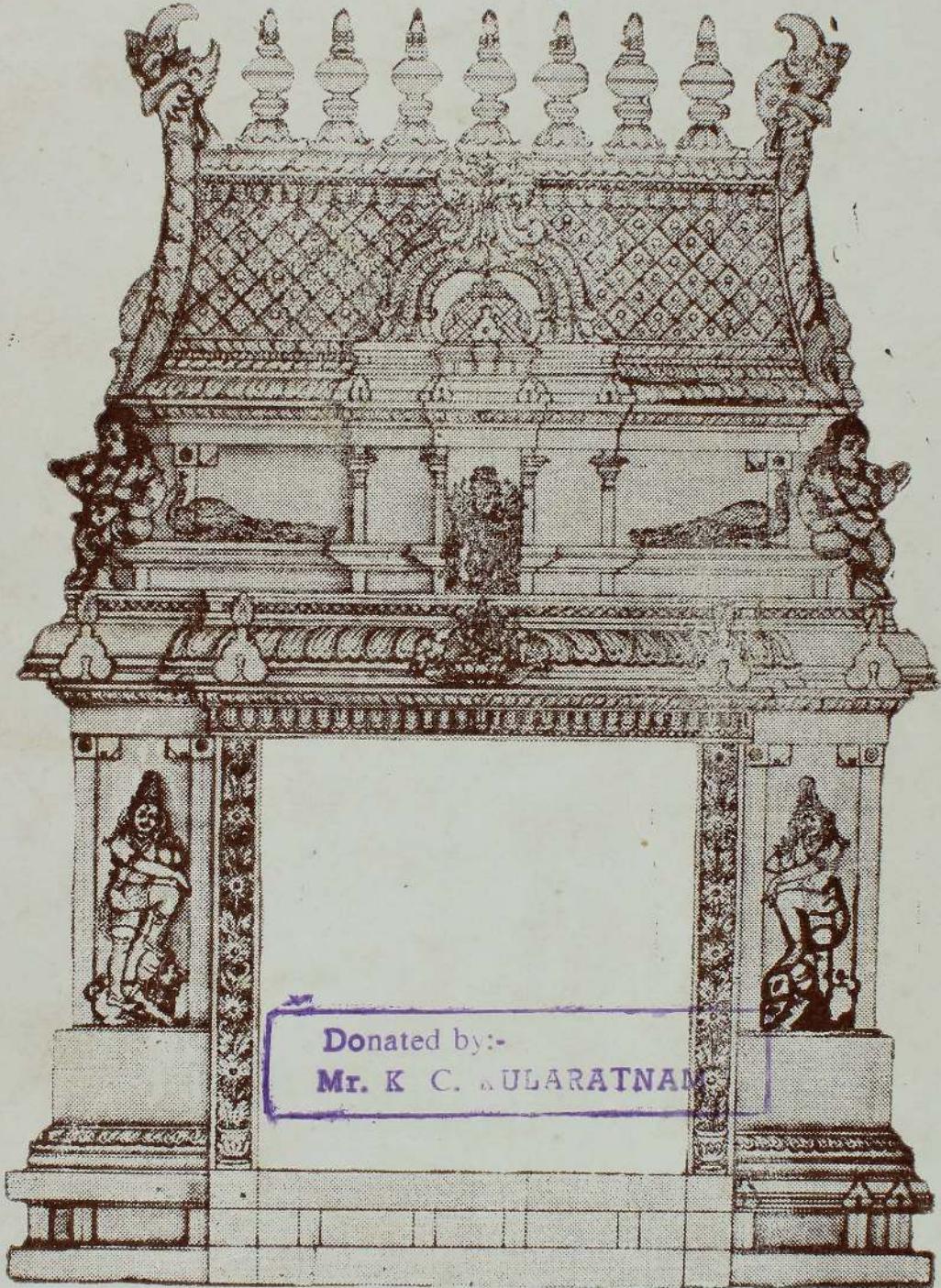

காஞ்சிமாவடி வைகும் செவ்வேள்

திருமதி ஆறுமுகசாமி சின்னத்தங்கம்
நூபகார்த்த வெளியீடு

2355
MAY
AR

266
KAN

2007

266
KAN

AR

மாவை ஆதீனகர்த்தா சிவாகம வித்யாபூஷணம்

மஹாராஜை சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்

அவர்கள் வழங்கிய

ஆசிச்செய்தி

பொருளாசை உடையவர்களுக்குப் பிறரிடத்தில் அன்பு விசுவாசம் உண்டா கிறதில்லை. இது உண்டாகாதவர்களிடம் தெய்வங்களுக்கும் அன்பு விசுவாசம் ஏற்படுவதில்லை. ஆகவேதான் எம்முன்னோர் பொருள் பண்டங்களிலுள்ள ஆசைகளையொறுச்சு முயற்சியின்கண் சேகரித்த திருவியங்களை பிதிர், தெய்வ யஞ்ஞங்களில் இயன்றளவு சேர்த்து நற்கதிபெற்றுயயவேண்டுவதுதான் சிறந்த மார்க்கம் எல்லனர். இதற்கு சாமர்த்தியமும் வேண்டும். சாமர்த்தியத்திற்கு பிரயோசனம் எதுவெனில் சாந்தமாயிருக்கலும், அமைந்த தொழிலில் திருப்பதியுற்றலுமேயாம். இத்தகைய சிறப்பிலக்கணங்களுக்கமைய மயிலிட்டி வாழ் கிராம மக்கள் வாழ்ந்தனர். அத்தகைய குடும்பங்களிலொன்றுதான் ஆறுமுகசுவாமி குடும்பம். காலஞ்சென்ற ஆறுமுகசுவாமியையான் எனது சிறப்ராயத்திலிருந்தே அறிவேன். மாவை முருகன் கோவிலில் என்றும் சந்திக்கலாம். தீவிர விரதமனுஷ்டிப்பவர். ஸ்கந்த சஷ்டியின் போது திருச்செந்தூர் புராண படனைத்தை நடாத்தியவர். “சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன் வந்தது வந்தது கூற்று” என அடிக்கடி கூறி காண்பவர்களையெல்லாம் தர் மங்களை ஆற்றுங்கள் என ஆற்றுப்படுத்துபவர். இவரது தர்மபத்தினிதான் சின்னத்தங்கமாவர். இவரோ இதிகாச புராணங்களைக் கேட்பதிலும் சிந்திப்பதிலும் மிகுந்தவார்.

சக்திய மார்க்கத்தில் நிற்றல், தானதர்மங்களை இயற்றல், கருணை, பொறை முகலாம் நற்குணங்களோடு வாழ்ந்தல், சாதுக்களை நேசித்தல் முதலான சாதீவி கச்சுணங்களோடு வாழ்ந்தவர். தெய்வ காரியங்களில் தீவிர ஈடுபாடுடையவர். மெய்யுணர்வோடு வாழ்ந்த இவ்வம்மை இன்று இவ்வுலகிலில்லை. “வாழ்வாவது மாயம் இது மன்னைவது தீண்ணம்” என்பதற்கிணங்க இவ்வம்மையாரது உடல் அக்கினி தேவன் மூலம் பிரிதிவிக்கும், இவ ஆற்றிய தானதர்ம யஞ்ஞங்களால் இவரது உயிர் விண்ணுலகிற்கும் ஏனை என்றும் மாவை முருகன் மேல் அபார பக்திகொண்ட இந்த ஆத்மாவின் சாந்திக்கு எமது பிரார்த்தனைகள் என்றுமள.

University of Jaffna

250275

Library

N, A.

250275

250275

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

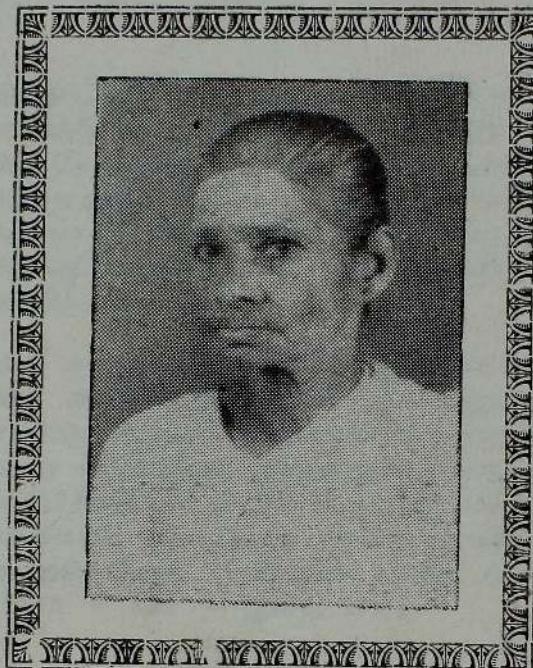
ARCHIVES

Donated by:-

MR K. C. SIVARATNAM

நன்றி ஒருவருக்குச் செய்தக்கால் அந்தன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா — நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாஞ்செட நீரைத்
தலையாலே தான் தருதலால்.

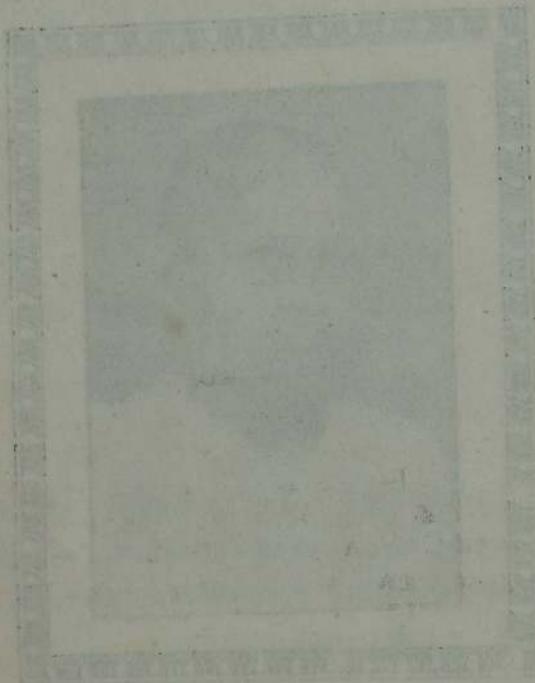
କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ
କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ
କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ
କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ କୁଳାଳ

கிருமதி ஆறுமுகசாமி சின்னத்தங்கம் அவர்கள்

கொற்றும்:
10-09-1905

மனைவி:
04-02-1989

வாழ்வதை பிரையும் கூடுதல்

வாழ்வதை
பிரையும் கூடுதல்

மாவிட்டபுரம் ஸ்ரீ கந்தசவாமி கோவில்

எமது ஈழமணித் திருநாட்டின் வடபால் காங்கேசன்சுறை வீசியில் அமைந்துள்ள 74 அடி உயரமாக ஒங்கி உயர்ந்த கோபுரம் அவ்வழியாற் போவோரையும் வருவோரையும் அரைநிமிட நேரமாவது சிந்திக்கவைப்பது. பழமைக்குப் பழமையாய் புதுமைக்குப் புதுமையாய், வேதாகம நெறிமுறை பேணிக் காலதத்துவமும் கண்மதத் துவமும் கடந்து, காலங்காலமாகக் கருணைப் பேரெளி வீசி வேத மணவிக்மழும் ஞானப் பெருங் கோவிலாக விளங்கிவரும் வரலாற்றுப் பெருமை மிகுபுண்ணியம் பதி, மாவிட்டபுரம் ஸ்ரீ கந்தசவாமி கோவிலேயாகும்.

இப்புண்ணியம்பதியின் வரலாற்றை நோக்கின் இலங்கை வரலாற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புபட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. விஜயன் இலங்கைக்கு வந்து ஆட்சியை ஆரம்பித்த காலத்தில் சமயாசார முறைப்படி வாழ்ந்த மக்களைக் கூட்டுவதை படித்தும் நோக்குடன் மக்கள் விருப்பப்படி சமயானுஸ்டானங்களை நடாத்துவதற்கு ஏதுவாகச் செய்யங்களை அமைப்பித்ததுடன் இக்கோவிலும் அமைக்கப்பட்டதாக அறியக் கிடக்கின்றது¹ இத்தொன்மையினுடைய வரலாற்றை முன்று காலகட்டங்களாகப் பிரித்து ஆராய்தல் நலம் எனக் கருதுகின்றேன்.² ¹ விஜயன் வந்தது முதல் — கி. பி. 792 வரை ² கி. பி. 792 — 1546 ³ 1792 — இன்று வரை

கோயிற்கடவை :

தனகாட்சிக்குப் பாதுகாப்பாக இலங்கையின் நான்கு திக்குகளிலும் சிவாலயங்களை எழுப்புவித்ததுடன் திருத்தம்பலேஸ்வரத்திற்கு அண்மையில் கதிரையாண்டவர் கோவிலையும் கட்டுவித்தான்² என அறியமுடிகின்றது. அக்காலத்தில் இவ்விடம் கோயிற்கடவை³ என்னும் பெயரில் திக்கந்ததுடன் காசாத்துறை, திருத்தம்பலேஸ்வரம், குமாரத்திபாள்ளம் ஆகிய இடங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த கறிச்சியாக விளங்கிப்பது. ⁴ இக்கோயிலானது “தலங்க தலங்க மரனடி காட்டும் சலதியி”⁵ என கடவிற் செல்லும் மிக்கவலிய மரக்கலத்தின் கொடிமரம் தங்கள் நிழலிற் செல்லு மாறு உயர்ந்திருக்கின்ற ஆலமரங்கள் குழ்ந்த இடம் எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து ஆலமரச் சோணையில் அமைந்த கோவிலாகத் தெரிகின்றது. இவ்வாலமரச் சோலையானது “வட்டசை வட்டகமார் மாவைய”⁶ என வட்டமான மலைப் பிளவுகளுக்கு

- 1, 2 மாவிட்டபுரம் திருத்தல வரலாறு
- 3. மாவை பிள்ளைத்தமிழ் — மு. கந்தையா பக்கம் 19
- 4. மாவை திருத்தல வரலாறு — முன்னுரை வ. செல்லையா
- 5. மாவை யமக அந்தாதி — பக்கம் 41
- 6. “ ” ” ” ” 36

தடுவிடத்தே பொருந்திய மாவைப்பதி என்பதிலிருந்து பள்ளமான பகுதியில் அமைந்திருக்கின்ற தெண்பதும் பள்ளமான பகுதியாகையால் நீர்வளமுள்ள இடம் என்பதும் பற்படும். அத்துடன் இது மகாயெற்றிபுரம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பெறப்படும். மகா-பெரிய; யெற்றி - ஆலமரம்; புரம் - நிற் குமிடம். இவ்வாலயத்தில் செம்பினால் மகா-பெரிய; யெற்றி - ஆலமரம்; புரம் - நிற் குமிடம். இவ்வாலயத்தில் செம்பினால் உருவாக்கப்பட்ட १०' உயர்முள்ள வேல் மூலமூர்த்தியாக வணங்கப்பட்டது. கதிரை யான்தவர் என்ற பெயரிலிருந்தே மூலமூர்த்தி வேல் என்பது பெறப்படுகின்றது. பரிவார மூர்த்திகளாக செம்பினால் உருவாக்கப்பட்ட ५' உயரமுள்ள சிவ விங்கம் ஒன்றும் கருங்கல்லினால் உருவாக்கப்பட்ட ७' உயரமுள்ள விநாயகரும், இருந்திருக்கின்றன. இவை ஒன்றும் ஆதிமூலத்தில் வைக்கப்பட்டு ஆதிப்பூசையாக முதற்பூசை நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோவிலை நிர்வகிப்பதைக்காக காசிப்பிராயணரான வாமதேவாசாரியனையும் அவன் கன்னி விசாலாட்சி அம்மையாரையும் அழைப்பித்து அக்கிரகாரம் வேண்டிய பொருள்களையும் கொடுத்துதலினால். २

இவ்வாலயம் பற்றி இன்னொரு கருத்தும் நிலவிலிருவதை அறியமுடிகின்றது. ஆலமரத்தடி நிழலில் வெள்ளி வேலாயுதத்தை வைத்துச் சடையன் என்பவர் வழி பாடாற்றி வந்ததாக 'பெரியீர் தங்களது பெயர் யாது?' இக்கோவில் எழுந்த வரலாராறு யாது? என மாருதப்புரவள்ளி * வினாவியதற்கு 'அம்மையே! அடியேன் பெயர் சடையன். மூங்க வத்தியும் போன்றதுமிர் பிறந்தேன், முருகப்பெருமான் ஏழுந்தருளியிருக்கும் இப்பதியைக் கோயிற்கடவை என்பர், தொன்றுதொட்டு இவ்விடத்தில் வெள்ளி வேலாயுதத்தை வைத்துப் பரம்பரை பரம்பரையாக வழிபட்டு வருகிறோம்'. ३ என்று இடம்பெற்ற சம்பாஷ்ணையிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

எவ்வாறுமினும் இன்று தொல்பொருளாகப் பேணப்படும் விக்கிரகங்களே இங்கு கோயில் இருந்ததென்பதற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றன. மேலும் இங்கு தொல்பொருளாகக் கோடிவிங்கம் ஒன்றும் பேணப்படுகின்றது. இவ்விக்கிரகம் எக்காலத்தைச் சேர்ந்ததென்பதற்கு ஆதாரமில்லை. ஆராய்ச்சிக்குரியது.

மாவிட்டபுரம்:

மதுரை மன்னை உக்கிரப்பெருவழு திக்குப் புத்திரியாகப் பிறந்த மாருதப் புரவள்ளி, முற்பிறப்பில் அயக்கிரீவ முனிவரின் சாபத்தினால் குன்மனோயும் குதிரை முகமும் பெற்றமையால் தனது விமோசனத்திற்காகத் தான்தரமங்கள் பல செய்ததுடன் பல திருத்தொண்டுகளும் செய்துவழந்தபொழுது சாந்தவிங்கமுனிவர் 'இலங்கையின் வடபாலுள்ள மலைச்சாரலிலே சமுத்திரத்தோடு சங்கமமாகும் அந்தர்வாவி எனப் பெயர்பெறும் உத்தம நன்னீர்த் தீர்த்தம் உள்ளது அங்கு சென்று வழிபடின் நோய் நீங்கும்' என்ற குறியதற்கேற்ப இலங்கைக்கு வந்து மாணிக்க கங்கையில் நீராடி கதிரைவேற் பெறுமானை வணங்கியிருக்குங்காலை அசரிரி கூற்றுப்படி 'வடகோடியிலே சடற்கரையில் காங்கேயனை நினைத்து மூழ்குவையேல் நின் எண்ணம் நிறையும்' என்றதற்கேற்ப 'கிரிபலையில் வந்திறங்கி வளவர்கோண் குமாரத்தி பள்ளம்' என்னுமிடத்தில் பாளையிட்டு இருந்து அந்தர் வாவிக்குச் சென்று தீர்த்த

7. மாவை திருத்தல வரலாறு

8. சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் - நா. கதிரவேந்பிள்ளை பக். 277 - 280 மாவிட்டபுரக் காங்கேயமூர்த்தி

* மாருதப்புரவீகவள்ளி என்றும் வழங்கப்படும்.

மாடி வருவாளாயினன். தேவும் விகாரப்பட்டிருந்ததாற் பிறராறியாதவாறு தீர்த்த மாடப் போக நினைத்து தங்கியிருந்த இடமான குமாரத்தி பள்ளத்திலிருந்து தீர்த்தக் கரைவரை சரங்கப்பாதை வெட்டுவிட்டு, அதன்வழி கென்று தீர்த்தமாடி வருவாளாயினன்.⁹ இச்சரங்கப் பாதைதான் 1968ஆம் ஆண்டில் சேமெந்துத் தொழிற்சாலைக் குக் கல் கோண்டும்பொழுது கீரிமலைக்கருகில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சரங்கப்பாதையாக இருக்கலாம். அது மூடப்படாமல் தொடர்ந்து ஆராயப்பட்டிருப்பின் எவ்விடம்வரை செல்கின்றது என்பதுபற்றிய விளக்கத்தை அறிந்திருக்கலாம். இதுவும் ஆராய்ச்சிக் குரியதாகவே விளங்குகின்றது.

இவ்வாறு வழிபட்டுவருங்கால் அவளதுநோப் நீங்கிவிடவே இவ்விடத்தை மகா புண்ணிய பூரமாக்க விரும்பிப் பெற்றேருக்கும் சுற்றத்தாருக்கும் அறிவித்திருக்குங் கால் நகுலேஸ்வரப் பெருமான் கணவிலே தோன்றி “பெண்ணே நீ உனது என்னத்தை நிறைவேற்றவும் எல்லா உயிர்களும் சுகம்பெறவும், கிதிரேசன் கோயிலைப் புதிதாக நிர்மாணி” எனத் திருவருள் பாவித்தார். உடனே இளவரசி தான் தினசரி வணங்கிய கோயிலைப் புதிதாக நிர்மாணிப்பதற்கான ஆயத்தங்களைத் தந்தையின் அனுமதியுடன் மேற்கொண்டாள். திசையுக்கிரப் பெருவழுதி மன்னன் மகளின் நோய் நீங்கியதை அறிந்து சந்தோசமடைந்ததுடன் கட்டிடம் அமைக்கவல்ல சிற்பாசாரியாக்களையும், ஏனைய வல்லுநர்களையும், வேண்டிய பொருள்களையும், கட்டிட வேலைகளை மேற்பார்வை செய்வதற்குத் தளபதி மகாவட்டன் என்பவரையும் அனுப்பி வைத்த துடன், தனது இராசதானியிலுள்ள சிற்ப வல்லுநர்களைக் கொண்டு உத்தமோத்தமமான லிசேஷன்களைக் கொண்டதும் உரிய இலட்சணங்களோடுள்ளதுமான விக்கிரகங்களைச் சிற்ப சாஸ்திர விதிகளுக்கமையச் செய்வித்து அனுப்பிவைத்தான். கோவில் நிர்வாகத்தை நடாத்தவும் பூசைகள் செய்யவும் சிதம்பரம் தில்லைமுவாயிரவருள் ஒரு வரான பெரியமனத்துள்ளார் என்பவரையும் அனுப்பிவைத்தார். இவை கோயிற்கடவுயின் துறைமுகமான காசாத்துறையில் வந்துசேர்ந்தன. காங்கேய மூர் ததி கொண்டுவந்து இறக்கப்பட்டதினால் காங்கேயன்துறை எனப் பெயரிடவேண்டுமென்று திட்சிதரின் விருப்பப்படி பெயர் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இன்றுவரை அவ்வாறே வழங்கியும் வருகின்றது.

குதிரைமுகமாக விகாரப்பட்டிருந்த இளவரசியின் முகம் மாறப்பெற்ற காரணத்தால் இவ்விடத்திற்கு வடமொழியில் “தூர்கானன விமோசனபுரி”¹⁰ எனப் பெயர் வழங்கப்பட்டிருந்தது. இதே கருத்தில் தமிழில் மா-விட்டபுரம்-குதிரை முகம் (மா-குதிரை) நீங்கிய இடம்; (மா-பெரிய) பெருநோய் நீங்கிய இடம் எனப் பெயர் பெறலாயிற்ற “கிரிமா டலையிலாடினான் தீர்த்தம், அம்முகமகன்றது அன்னதால் மாவிட்டபுரம்”¹¹ என்று வையாபாடல் கூறுகின்றது. மேலும் மாருதப்புரவல்லிக்காக மாவட்டன் என்ற தளபதி இக்கோயிலை நிர்மாணிப்பித்தான். இதனால் “மாவிட்டபுரம்” என்ற பெயர் மருவி மாவிட்டபுரம் என்னாயிற்று¹² என்பாரும்ளர். குரசம் காரத்தின்போது மாமர வடிவாக வந்த குரன் அவ்வடிவினை விட்ட இடம் மாவிட்ட-புரம் (மா-மாமரம்) எனக் கொள்வாரும்ணடு. இவ்வாறு மாவிட்டபுரம் என்ற பெயர் சம்பந்தமாக பல கருத்துக்களும் இடம்பெறுகின்றது.

9. மாவை திருத்தல வரலாறு — பக. 16

10. கலோகம்

11. வையாபாடல்

12. மாவைத் திருத்தல வரலாறு

"கண்டன கண்டன மார்க்டன் மாவை" 13 உயர்வாகக் கருதப்படும் முத்தும் மணியும் பவளமுமாகிய செல்லவும் நிறைந்த கடல் குழந்த மாவைப்பதி. எனவும் கண்டகி தீர்த்தம், அந்தர்வாவி தீர்த்தம், காங்கேசன் துறைமுகம் போன்றவை மாவிட்டபுரத்திற்கு கடலை எல்லைகளாகக் கூறுகின்றன. அத்துடன் 'புரம்' என்ற சிறப்புப் பெயர் பொருந்தியுள்ளமை அது நாட்டின் இராசதானியரக் குருகால் இருந்த தென்பைத விளக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 14 என்றும் கருதப்படுகின்றது. "நியாயமில் அங்காடி" 15 என்பதிலிருந்து ஒப்பில்லாத கடை வீதிகளில் போக்குவரத்துக்களால் உண்டாகும் முதக்கம் இடையருதிருக்கும் திறத்தைத் தண்ண உள்ளதாகக் காட்டிய மாவைப்பதி வண்டிகளைக் கறவே. பல்வேறு தேசமக்களின் போக்குவரத்தும் அவர்கள் செய்யும் பண்டமாற்றும், என்ற இன்னேறங்கள் செயல்களால் பெருமுழக்கமும் கடற்கரைக் கண்ணதாகவின் காவில் வரும் மக்கள் கூட்டமேயன்றிக், கலத்தில் வரும் பல்வேறு தேச மக்களின் தொகைக்கு அளவின்றும் என இங்குள்ள சன நெருக்கடியையும் இப்பகுதியின் சிறப்பையும் விளக்குகின்றன.

மாருதப்புரவல்லி வழிபட்ட கதிரேசன் கோவில் ஆகமனிதிப்படி சிற்பசாஸ்திர விதிகளுக்கமையக் கட்டப்பட்டு இ. பி. 792 ஆணி உத்தர நன்நாளில் கும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்றது. மூலமூர்த்தியாக கருங்கல்லினாற் செய்யப்பட்ட வள்ளி தேவசேஞ்சு சமேத முருகப் பெருமான் மயில் வாகனத்தில் நின்ற திருக்கோலத்திலும் பரிவார மூர்த்திகளாக கருங்கல்லினாற் செய்யப்பட்ட விநாயகரும், வைரவரும் பீரதீட்டை பண்ணப்பட்டார்கள். உற்சவ மூர்த்தியாகப் பஞ்சவோகத்தினாற் செய்யப்பட்ட வள்ளி தேவசேஞ்சு சமேத முத்துக்குமார சுவாமியும் விளங்கினர். ஆலயத்தைச் சூழச் சுற்று மதிலும், சிழக்கிலும் மேற்கிலும் கோபுரங்களும் அமைக்கப்பட்டன. ஆலயத்தின் உட்பிரகாரம் திருமஞ்சனக் கிணறும் வழிபடுவோரின் வசதிக்காகக் கோபுர வாயில் களுக்கண்மையில் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக இரு கிணறுகளும் அமைக்கப்பட்டன. கோவிலின் பரிபாலகருக்கென - ஆதீனகர்த்தா - கோவிலின் தெற்குப் பாகத்தில் ஒரு வீடும் நிர்மாணித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. இன்றும் இவ்விடத்திலுள்ள வீட்டிலேயே ஆதீனகர்த்தாக்கள் வசித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட கோவிலின் பரிபாலனத்திற்கும் பூசைகளை நடத்துவதற்கும் பெரிய மனத்துள்ளார் நியமிக்கப்பட்டதும் பழைய கதிரையா ஸ்ட வர் கோயிற் பூசகர்களான காசிப்பிராமணர்கள் திருத்தம்பலேஸ்வரத்தை மட்டும் நிர்வாகித்தனர். எனினும் இவர்களில் சாம்பசிவ ஜயரின் மகள் வாலாப்பிக்கையைப் பெரிய மனத்துள்ளார் விவாகம் செய்ததுடன் இருபகுதியின்குக்கும் தொடர்பு ஏற்படலாயிற்று. கோயிலுக்கு வேண்டிய இசை விற்பனைர்கள், கலைஞர்கள், மாலை கட்டுவோர் வெள்ளை கட்டுவோர் போன்றேரும் கோழி நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு இங்கு குடியேற்றப்பட்டார்கள். இவர்களின் சந்ததியினரே இன்றும் இத்தொழில்களைச் செய்து வருவது போற்றுதற்குரியதாக அமைகின்றது.

13. மாவை யமக அந்தாதி — பக்கம் 53

14. தெ. து. ஜெயரத்தினம் — மாவை ஆலயப் புனருத்தாரணம்

15. மாவை யமக அந்தாதி — பக் 57 ஒளவை துரைச்சுவாமிப்பிள்ளை உரை

பெரிய மனத்துள்ளாரின் பின் மகன் சிதம்பர திட்சதரும் பின் அவர் மகன் சின்ன மனத்துள்ளாரும் கோவிலைப் பரிபாலித்து வந்தனர். 1505ம் ஆண்டில் ஏகாம்பர ஜயராஜ் வைகாசி விசாக நட்சத்திரத்தில் தொடங்கி, கந்த சஷ்டியில் உருவாகித் திருக்கார்த்திகையில் உற்சவ மூர்த்தியாக, வள்ளிதேவுகேனு சமேத சண்முகப் பெருமானுக்குக் கும்பாபிசேகம் இடம் பெற்றது. கி. பி. 792க்கும் 1546 க்கும் இடைப் பட்ட கால வேலைப்பாடுகள் பற்றிய இவ்வொரு சான்று மட்டும் தான் எமக்குக் கிடைக்கின்றது.

போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி இந்துக் கோவில்களை இடித்து, அக்கற்களைப் பயன்படுத்தி அவ்விடங்களுக்கன்மையில் சிறிஸ்தவ தேவாலயங்களை அமைத்த பொழுது 1546 ஒல் இக்கோவிலும் இடுபாட்டிற்குள்ளானது.* அப்பொழுது இங்குள்ள வேதியர்கள் பாலஸ்தாபனம் செய்து விக்கிரகங்களையும், குத்து விளக்குகள், திபங்கள் போன்ற தளபாடங்களையும் கயிற்றிற் கட்டித் திருமஞ்சனக் கிணற்றுள் இறக்கிப் பாதுகாப்போடு முடி வைத்தனர் 16 இதன் ஞாபகார்த்தமாகக் கிணற்றின் வடக்குப் பக்கத்தில் காஞ்சிமாவை நாட்டி வைத்தார்கள். இம்மரமே இன்று இக்கோவிலின் தல விருட்சமாக விளங்குகின்றது. இதில் எக்காலமும் பூவும் காயும் இருப்பது ஓர் அற்புதமானது. கோவிற் பளிவிடை காரானக இருந்த குமாரசாமி அல்லது சங்கிலி என்னும் பண்டாரம் இவ்வாலய வரலாற்றையும் சம்பவங்களையும் ஒழுங்குத் திட்டங்களையும் அடக்கிய செப்புப் பட்ட யத்தை கணவாடிச் சென்றதாகச் செய்தியொன்றுண்டு. 17

காஞ்சி மாவடி வைத்தஞ்சை செவ்வேள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கை மக்களுக்கு ஓரளவுக்கு வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் மழங்கப்பட்ட பொழுது கோவிலின் பரிபாலகராக வரவேண்டிய மூரகவாயிக் குருக்கள் சபாபதிக் குருக்கள் மகிழ்ச்சி பொங்க ஆலயத்தை மீண்டும் புனருத்தாரணம் செய்ய முற்பட்டார். காரைக்குடி ஸ்தபதிகளால் வெண் கற்களும் சுல்லைமும்புக் கற்களும் கொண்டு ஆகம விதிப்படி கட்டப்பட்டு 1782 ஆணி உத்தரத்தில் குப்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 18 அப்பொழுது கிணற்றுள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த விக்கிரகங்களான மூலமூர்த்தி, பரிவாரமூர்த்திகளான விநாயகர், வைரவர், உற்சவ மூர்த்திகளான முத்துக்குமாரகவாயி, சண்முகர் ஆகியவை எடுக்கப்பட்டு அவை திரும்பப் பிரதிட்டை பண்ணப்பட்டதுடன், மநாலட்சுமி, சண்டேஸ்வரர் பரிவார மூர்த்திகளாகவும் மழுரம், பலிபீடம் ஆகியவையும் அனையாமனிக்கோபுரமும் செப்புக் கொடில்தம்பழும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுக் கோவில் முன்னரிலும் பெரிதாக விளங்கியது. இலங்கையிலேயே முதன் முதல் கொடில்தம் பம் அமைக்கப்பட்ட பெருமையும் உற்சவம் நடத்தப்பட்ட பெருமையும் இத்தலத்

16. மாவை திருத்தல வரலாறு,

17. யாழ்ப்பாண வையவமாலை;

18. யாழ் க்ஷேரி கோவில்களின் இடாப்பில் பதிவு

* இன்றும் கோவில்களின் அருகாமையிலுள்ள காணிகளின் பெயர்கள் சிறிஸ்தவப் பெயர்களாக — மத்தேகபாடு என — இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதனுடன் அண்மையில் போர்த்துக்கேயரால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சிறிஸ்தவ தேவாலயத் தையும் காணமுடிகின்றது.

இற்கே உரியது. திருப்பணி வேலைகளைச் சுவனித்ததுடன் வேண்டிய திருவாபரணம் கூட, வாகனங்கள், தளபாடங்கள் போன்றவற்றைச் சேகரித்தும் நித்திய நைமத்தி கள், சரிவரா நடாத்துவதற்கேற்ற தர்ம சாதனங்களையும்* ஆக்கி வைத்திருந்தார். 43 வருட காலம் கோவிலில் திறம்பட நிர்வாகத்து 13-12-1825 இல் குமாரசாமிக்குருக்கள் சொக்கநாலையருக்குக் கையளித்தார்

கோவிலுக்கு வரும் மக்களின் நன்மையின் பொருட்டு 1830இல் கோவிலின் கோவிலுக்கு வரும் மக்களின் நன்மையில் இரு கேணிகளை இறங்குவிட பண்டாரம் கீழ்க்கு மேற்கு வாசல்களுக்கு அண்மையில் இரு கேணிகளை இறங்குவிட பண்டாரம் என்பவரின் உதவியுடன் அமைப்பித்தார். 25 வருட காலம் எவரும் குறைகூருத் தன்னாம் கோவிலை நிர்வாகத்து 27-12-1850இல் தனது முத்து குமாரராஜ சபாபதிக் குருக்களிடம் கோவில் பொறுப்பதிகாரங்களை ஒப்படைத்தார்.

சபாபதிக் குருக்கள் சுறுகறுப்பும் கல்வி ஞானமும் கொண்டிருந்ததால் பலரது பராட்டையும் பெற்றிருந்தார். கோவில் திருப்பணி வேலைகள் பூர்த்தியாகிருந்ததால் சமய வளர்ச்சியில் அதிகம் ஈடுபட்டுக் கோவில் வீதியில் சமய வளர்ச்சிக்கான பிரசங்கங்களை நடாத்தியதுடன், சமய வகுப்புக்களையும் நடாத்திவந்தார். கிறிஸ்தவ சமயத் திற்கு மதம் மாற்றப்பட்ட சைவர்கள் பலருக்குச் சிவதீட்சை வைத்து மீண்டும் சைவராக்கினார். இவரது காலத்தில் கோயில் சுற்றுடல் சைவ கலாசாரத்தோடு மினிர்ந்தமையால் யாத்திரிகர்கள் பெருமளவில் வரத்தொடர்களைர். இதனால் வீதியோரங்களில் பல தர்ம மடங்களையும் கட்டுவித்தார். தனது பேரன் சுப்பிரமணிய சர்மா பராயமடைந்ததும் அவரே கோவிலின் நிர்வாகப் பொறுப்புகளையும் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென உறுதியுலம் தீர்மானித்து 27-12-1875 இல் தனது மகள் வேதநாயகி யிடமும் மருமகன் சாமிக்குருக்களிடத்தும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். சுப்பிரமணிய சர்மா (இரத்தினக் குருக்கள்) பராயமடைந்து 6-9-1897 இல் பொறுப்பற்று நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடாத்தினார்.

மோற்சவத்தின் பொருட்டுச் சுவாமி சீரிமலைக்குத் தீர்த்தமாடப் போகும் பொழுது ஏற்படும் சிரமத்தை நீக்குவதற்காக ஒற்றையடிப் பாதையாக இருந்த மாலிட்டபுரம் சீரிமலை வீதியை அரசின் உதவியுடன் கல்புதித்த வீதியாகச் செப்பன்னிடுவித்தார். கோவிலின் மூன்றாம் வீதியைச் செப்பன்னிடுவித்து பஞ்சரதம் ஓடவல்ல பரந்துவிரிந்த வீதியாக்குவித்தார். 1915ம் ஆண்டில் பரிவார மூர்த்திகளாகச் சந்தான கோபாஸர், நவக்கிரகம் ஆகியன் அமைக்கப்பட்டதன் மூலம் கோவில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. இதே வருடத்தில் கோவிலின் மேற்கு வாசலில் இராசகோபுரத் திற்கான அத்திவாரமிடப்பட்டு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. வெள்ளி அங்கிகள், வெள்ளி சோடோபசாரங்கள், தங்க ஆபரணங்கள், குடங்கள், வெள்ளி மயில்வாகனம் ஆகியவற்றையும் விதிகளிற் கூறப்பட்ட பிரகாரம் அல்வல் உற்சவாதிகளுக்குரிய வாகனங்கள் போன்றவற்றையும் திறமையான கலைஞர்களைக் கொண்டு ஆக்குவித்தார். முருகப்பெருமானுக்குத் தங்க முடியிட விரும்பிய பொழுது குரும்பசிட்டி ந. சின்னத்தமிழ் என்பவரின் உபயமாக உருவாக்குவிக்கப்பட்டது பின்னர் அவருடைய காலத்திலேயே களவாடப்பட்டு விட்டதாக அறிய முடின்றது.

கோயிற் பரிபாலனத்தில் நிர்வாகப் பரவலாக்கல் இவரின் காலத்தில் இடம் பெற்றது. ஒவ்வொருதுறைக்கும் ஏற்ற ஒவ்வொருவரைப் பொறுப்பாக அமர்த்தினார். தமது முன்னேர் காலத்தில் எவ்வாறு பரம்பரையாகத் தொழில்கள் நடைபெற்றதோ

* சொத்துக்களின் கீழ் விபரம் அடங்குகிறது.

அவ்வாறே நடைபெற விரும்பி அதற்கான ஒழுங்குத்திட்டங்களையும் செய்து வைத்தார். தினசரி பூசைக்கு மேளவாத்தியம், பூமாலை கட்டுதல், வெள்ளை கட்டுதல், சங்கூதுதல் போன்றவற்றிற்கும் பொறுப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

1927ல் அமராவதி ஸ்தபதியால் கர்ப்பக்கிரகமும், அர்த்த மண்டபமும். மகா மண்டபமும், கருங்கற் திருப்பணி வேலையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு ஆலி சவாதி நட்சத்திரத்தில் கும்பாபிசேகம் இடம் பெற்றது. அப்பொழுது கொடிஸ்தம்பத்தின் அரைப்பகுதி வெள்ளியினால் சங்கரன் செட்டி என்பவரின் உபயமாக அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. 1934ல் அசையாமணி உருக்கப்பட்டுத் திரும்ப வார்க்கப்பட்டுக் கும்பாபிசேகம் இடம் பெற்றது இது இன்றும் உள்ளது "வள்ளி திருமணம்" என்னும் நாடகம் நடத்திப் பெற்ற நிதியைக் கொண்டு கோவில் யின்விளக்குகளினால் ஒளியேற றப்பட்டது. 46 வருடால் நிர்வாகத்தின் பின் 28-11-1948ல் தனது மகன் துரை சாமிகுருக்களுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பைக் கையளித்தார்.

தந்தையின் திருப்பணி வேலைகளைத் தொடர்ந்து மேற் கொண்ட இலர் 1954ம் ஆண்டு கொடிஸ்தம்பத்தின் மிதுதி அரைப்பங்கையும் தம்பு கனகரத்தினம் கதிர்காமச் தம்பி உபயமாகப் பெற்று வெள்ளிக் கொடிஸ்தம்பமாக நிர்மாணிப்பித்தார். மேற்கு வாசவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 74' உயரமும் 5 தளங்களையும் கொண்டமைந்த இராச கோபுரம் 1954ல் பூர்த்தியாக்கப்பட்டுக் கும்பாபிசேகம் இடம் பெற்றது. 1961ம் ஆண்டு காரைக்குடிப் பெரியசாமி ஸ்தபதியினால் சிதம்பரீஸ்வரி சமேத சிதம்பரேஸ் வராகும், தண்டாயுதபாணியும் பரிவார மூர்த்திகளாகப் பிரதிட்டை பண்ணப்பட்டுக் கோவில் மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. மக்கள் போற்றும் முறையில் 31 வருட காலம் நிர்வகித்தார்

08-10-1974 அன்று ஏழாம் தலைமுறையினராகிய தற்பொழுதைய ஆடின கர்த்தா சண்முகநாதச் சூருக்கள் தந்தையிடமிருந்து நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுத் தந்தையின் திருப்பணி வேலைகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றார். 06-07-1975 அன்று "மாவைக் கந்தன் ஆலயத் திருப்பணிச்சபை" அமைக்கப்பட்டு 200 அடி நீளமானதும் 36 தூண்களைக் கொண்டதும் உற்சவ காலங்களில் வள்ளு தேவசேஞ் சமேத சண்முகப் பெருமான், முத்துக்குமாரசுவாமி, விநாயகர், மீனாட்சி யம்மை சமேத சுந்தரேஸ்வரர், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய ஐந்து உற்சவ மூர்த்தி ஞா ஒருங்கே காட்சியளிக்கக் கூடிய உற்சவர் சபையைக் கொண்டதாகவும், சாளாகார விமான ஸ்தாபிக்களைக் கொண்ட திருக்கோயில். அமைப்புடன் நிறுவப்பட்டுள்ளது 1986ம் ஆண்டில் 54 அடி உயரமும் 2 தளமும் கொண்டு ஸ்தாபியுடன் அமைந்த 1000 இருத்தல் எடையுள்ள மணியையும் கொண்ட அசையாமணிக் கோபுரம் கட்டப் பட்டுள்ளது. இதனுடன் தற்பொழுது இருமணிக் கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. கிழக்கு வாயலில் இராச கோபுரம் அமைப்பதற்கு அத்திவாரமிடப்பட்டு பட்டியல் வரை வெண்கற்களினாற் கட்டப்பட்டுத் தொடர்ந்து வேலைகள் நடைபெற்ற வண்ணம் இருக்கின்றது.

1987ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற வன்செயல்கள் காரணமாக பெய்ருவரி, மார்ச் மாதங்களில் "செல்லடி", விமானத்தாக்குதல் காரணமாக வசந்த மண்டபம் சண்முகநடேசர், நடேசர் மண்டபம், கொடிஸ்தம்பக் கூரை, கிழக்குவாசல், கோவில் மடம் I, II, அன்னதானமடம் I, II, இராசகோபுரம் ஆகியன சேதமடைந் ததால் ரூ 720,000/- நட்டம் ஏற்பட்டது.

யூனில் இலங்கை இராணுவம் கோவிலீக் கைப்பற்றியதால் கோவிற் பொருள்கள் அழிக்கப்பட்டதும் களவாடப்பட்டதுமாக ரூபா 169,255/- நட்டம் ஏற்பட்டது. ஆதீனகர்த்தாவின் வீடும் பொருள்களுமாக ரூபா 117,435/- நட்டமும் தேர்களுக்கான அலங்காரப் பொருள்கள் ரூபா 101,448/- நட்டமும் ஏற்பட்டது. இதனுடன் 1987ல் தூதிட்டவசமாக துவஜாரோகணம் நடைபெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

யலை தொடங்கி கோவில் திருத்த வேலைகள் ஒரளவிற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு டூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றது.

அதிகாரம் ஒரேயிடத்தில் குவிந்திருக்காமல் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பொறுப்பாளர்களை நியமித்து, அவர்கள் மூலம் வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க ஆதீனகர்த்தா அவர்கள் மேற்பார்வையாளர் போலக் கடமையாற்றுவதிலிருந்து முன்னரிலும் பார்க்க நிர்வாகப் பரவலாக்கல் இடம் பெற்றிருப்பதை அவதானிக்கூடி கூடியாகக் கீருக்கின்றது. இதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திருப்பணி வேலைகளைச் செய்யிப்பதற்கு திருப்பணிச் சபையை உருவாக்கியதும், கோவில் வரவு செலவுகளை செய்யிப்பதற்கு கணக்கப்பிள்ளை ஒருவரை நியமித்திருப்பதும் கருத்திற் கொள்ளத் தக்கது.

நிர்வாகம்

ஆரம்பகாலந் தொட்டுத் தனியுரிமையாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் கோவில் ஆதீனகர்த்தாக்களாகவும், டூசைகளாகவும் விளங்குகின்றார்கள். தந்தை வழி மரபு முறையாக முதல் தாரத்து முத்த புத்திரருக்கு ஆதீன நிர்வாக உரிமை செல்கின்றது. இதில் இன்று வரை எவ்வித மாற்றமுயின்றி நடைபெறுகின்றது. 1954ம் ஆண்டில் 16608ம் இக்கூட்டுத் தீர்வையின் படி தனியுடைமையாக இருக்கின்றது.

மூர்த்தி தலம் தீர்த்த விசேஷம்

கோயிற் கடவை என்ற பெரும் குறிச்சியில் ஜம தக்கினி நகுலமுனிவர் யின் காபம் நீங்கியமையால் கீரிம்லை (நகுலேஸ்வரம்) என்றும்; மாருதப்புரவல்லியின் குதிரைமுகம் நீங்கப் பெற்றமையால் மாவிட்டபுரம் என்றும்; காங்கேயன் விக்கிரகம் வந்திரங்கியமையால் காங்கேசன்துறை எனவும் சிறப்புப் பெறலாயிற்று. கோவிலை நடுநாயகமாக வைத்து 5 மைல் கூற்றுப் பிரகாரத்திலுள்ள அடியார்களது இல்ட சித் திகளைக் குறிப்பாக விவாக காரியங்கள், புத்திரப் பேறுகள், நோய் நீங்கல் ஆதியாம் காமிய சித்திகளைத் தீர்த்ததினால் ஒரு மகத்துவம் ஏற்பட்டது. அடியார் பெருமக்கள் நாமகரணம், கர்ணவேதனம், வித்தியாரம்பம், அண்பபிராசனம், விவாகம், மாவிளக்கேற்றல், காவத் எடுத்தல், அங்கப்பிரதிட்டடைகள் ஆதியாம் துறைகளில் கந்த சுவாமியாரது திருவருட்டுணையுடன் கோவிலில் நடப்பிப்பதால், அதனால் ஏற்பட்ட சித்திகளாலும் இங்கே மூர்த்தி விசேஷம் பரவலாகியது. வீதிகளின் மடங்களில் தங்கிறின்று தமது நோய் துண்பங்களைத் தீர்ப்பதிலும் மூர்த்தி விசேஷம் காணப்படுகின்றது.

* AFFIDAVIT to the president of Sri Lanka – 1987 T. Shanmuganatha Kurukkal.

பழைய டட்டுப் பத்திகளின் பிரகாரம் குமார தந்திர விதிப்படி முறைதவருது பூசைகள் ஆராதனைகள் உற்சவங்கள் இடம் பெறுவதால் ஓர் தல விசேடம் இயற் கையாகவே இங்கு அமைந்து விட்டது. பூசகர்கள் ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பது போல மாலைகட்டுபவர்கள், இசையாளர்கள், அலங்காரம் செய்யும் கட்டாடி மார்கள், மரவேலை செய்யும் ஆசாரிமார்கள் ஒரே பரம்பரைக் கட்டுப்பாடின் கீழ்த் தொழில் செய்கின்றார்கள். மூன்று திருவீசுகளைக் கொண்டதாலும், முதன் முதல் கொடியேற்றத் திருவிழாவை ஆரம்பித்ததாலும், முதன் முதலாகப் பஞ்சரதங்களை ஒட விட்டதாலும் முதன் முதலாக 5 தளம் கொண்ட இராச கோபுரத்தை நிர்மாணித் ததாலும், உற்சவ காலங்களில் நாட்டியம், நாடகம், கதாப்பிரசங்கம், பூஞ்சப்பறம், நீண்டுயர்ந்த பெரிய சப்பறம் இருந்ததினாலும் இயல்பாகவே அடியார்களைத் தம்வசம் ஈர்க்கக்கூடிய ஓர் விசேடம் இக்கோவில் கொண்டிருப்பது தல விசேடமாகக் கருதப்படுகின்றது.

மகா சிவராத்திரி, ஆடியமாவாசை, மாசி மகம் ஆதியாம் தினங்களில் கீரிமலையில் பார்வதி பரமேஸ்வரனுய் உருவகம் செய்யப்பட்ட கண்டகி சமுத்திர தீர்த்தம் இக் கோயிலுக்குத் தீர்த்தமானியமாக இருக்கிறது. இதைவிடக் கோயிலுட்பிரகாரம் திருமஞ்சனத் தீர்த்தமும் ஓர் விசேடத் தன்மை கொண்டுள்ளது.

முர்த்திகள் :

இருநாமம். ஒருருவம், ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் என்பதற்கிணங்க இறைவனின் வெவ்வேறுபட்ட மூர்த்தங்களைக் கருங்கல்லாலும், செம்பாலும், வெள்ளி யாலும், தங்கத்தாலும், பஞ்சலோகத்தாலும் வடிவுகொடுத்து வடித்தெடுத்து வழி பட்டு வாகின்றனர். எம் மகிகள். இங்கும் மூலமூர்த்தி, அதன்பல மூர்த்தங்கள், பரிவார மூர்த்திகள் எனப் பல விக்கிரகங்கள் வழிபடும் தெய்வங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

மூலமூர்த்தி சோழர் காலச் சிறப் அமைப்பில் கருங்கல்லால் மயில்வாகனத்திக் கந்தசவாமி நிற்கும் திருக்கோலத்திலும் இரு மருங்கும் வள்ளி தெய்வயானை அம்மன் நிற்கும் திருக்கோலத்திலும் அமைந்துள்ளது. வைரம் பதித்த தங்கவேலாயுதம், தங்கக் கொடி என்பன எப்பொழுதும் சாத்தப்பட்டிருக்கின்றது. பரிவார மூர்த்திகளாக விக்கினேஸ்வரர், மகாலட்சுமி, வைரவர், சண்டேஸ்வரர், நவக்கிரகம் கருங்கல்லாலும் சந்தானகோபாலர், சிதம்பரேஸ்வரி சமேத சிதம்பரேஸ்வரர், சண்முகர் பஞ்சலோகத் தாலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களுக்கான கோவில்கள் உள்ளீடுகளில் ஸ்தூபியுடன் கட்டப்பட்டுள்ளன. தண்டாயுதபாணி பஞ்சலோகத்தால் ஆக்கப்பட்டதுடன் இவருக்கான கோவில் இரண்டாம் வீதியில் மேற்குக் கோபுரவாயிலில் தனிக் கட்டடமாக ஸ்தூபியுடன் சேர்த்து அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் வலப்பக்கத்தில் திருமஞ்சனக் கிணரேன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களது ஸ்தூபியிலும் சிறபக்கலை மினிர்வதைக் காணமுடிகின்றது.

உற்சவ மூர்த்தியாக முத்துக்குமாரசவாமி விக்கிரகம் இரண்டு உள்ளது. ஒன்று சிறியது மற்றது பெரியது. இதிற் சிறியது மாருதப்புரவல்லி காலத்திற்குரியது. பெரியது 1927 இல் கும்பாபிசேகம் நடைபெற்ற பொழுது பஞ்சலோகத்தினால் செய்யப்பட்டுத் தங்கமுலாம் பூசப்பட்டது. இம் மூர்த்திதான் மகோற்சவ காலங்களில் எழுந்தருளப்

பெறுவது பழைய மூர்த்தி வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், கார்த்திகை நட்சத்திரத்திலும், கந்தசங்கு உற்சவ காலத்திலும் எழுந்தருளப்பெறுவது. இவற்றுடன் விநாயகர் வள்ளி தேவசேன சமேத சண்முகர், மீனாட்சியம்மன் சமேத சுந்தரேஸ்வரர், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய உற்சவ மூர்த்திகளும் இருக்கின்றன. இவ்வுற்சவ மூர்த்திகள் யாவும் மூலபார்த்தி விலும் பார்க்க 11" - 2" இற்கிடையில் அளவிற் குறைவானதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு மூர்த்திகளும் அமர்ந்திருக்கும் இடம், இங்குள்ள மண்டபங்கள் ஆகியவற்றை நோக்கின் உள்ளிதியில் கர்ப்பக்கிருக்கும், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், நிர்த்த மண்டபம், கொலைத்தம்ப மண்டபம்; இரண்டாம் வீதியில், வசந்த மண்டபம்; மூன்றாம் வீதியில் வில்லு மண்டபம். இளைப்பாறு மண்டபம் எனப்பல மண்டபங்கள் அமைந்துள்ளதுடன் யாகசாலை, பாகசாலை, வாகனசாலை, களஞ்சியசாலை, காரியாலயம் போன்றவையும் உள்ளிதியில் காணப்படுகின்றன. கோவிலின் அமைப்பை விளக்கும் படத்தை நோக்கின் இனிது விளங்கமுடியும்.

மூர்த்திகளின் அமைப்பை நோக்கின் குமாரதந்திர விதிகளுக்கு அமைவாக சிற்பால்திர நுனுக்கங்களுக்கு ஏற்றவாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளமை ஓர் விசேட அம்சமாகும். மாலைவளர் ஆறுமுகப் பரஞ்சுடரின் கருணை பொழி திருமுகங்களும், அழகிய மணிமகுடமும், அண்பணிகளேந்திய அகன்ற மார்பும், சூலமும். வேலும், துரோணமும், சரமும், பாலமும். குலசமும், பரிசையும், வாளும், ஆவியும், மழுவும், அபயமும் வரதமுந் தாங்கிய பண்ணிரு திருக்கரங்களும் சிற்று விரித்த சிக்கி வாகன முமாகக் காட்சி தரும் மூர்த்தியும், அவனருகே மலர்மாலை அணிந்த தோள்களும். முழுமதியன்ன வதனங்களும், தெய்வத் திருமொழித் திருவாயில் புன்னகையும், அணிமணிகள் பூஷ்ட திருமேனியும், சிலம்பணிந்த திருவடிகளையுமடைய மகபதி மகளுக் வள்ளியம் திருவும் இருமருங்கும் சூழ்ந்து நிற்க எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

வள்ளி தேவசேன சமேத முத்துக்குமரன் அரிய அணிபணிகள் அனிந்து பொற்கிரீடம், சேவற்கொடி, மரகத வேல் பிடித்து மலர்மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு பச்சை மயிலில் ஏறிப் பவனி வருவார். 24 அடி உயரங் கொண்ட பொன்முலாம் பூரப்பட்டுத் தகதகவென ஒளிவீசும் தண்மையுள்ள இத்திருவருவில் ஆடையாபரணங்கள் செதுக்கப்பட்டு பன்னிறு கைகளிலும் ஆயுதங் தாங்கி ராஜுகம்பீர மிடுக்குடன் காட்சியளிக்கின்றார். தெய்வயானையின் வலக்கரத்தில் நீலோற்பல மலரும் வள்ளியம் மையின் இடக்கரத்தில் தாயரை மொட்டும் கொடுத்து இவ்விரு தேவியர் சிலைகளையும் வழித்தெடுத்திருக்கின்றன் சிற்பி.

சிதம்பரேஸ்வரி சுமேத சிதப்பரேஸ்வரர் பாடிப்பிறையனி சடாமுடியுடன், நான்கு தோள்களுட் புண்ணகை தவழும் திருமுக வதனமும் இடப்பாதத்தைத் தூக்கி உயர்த்தி வலக்கருங்களில் முன்னிருப்பதில் அபய முத்திரை காட்டியும், பின்னிருப்பதில் மடருகம் ஏந்தியதாகவும்; இடது கரங்களில் முன்னிருப்பதால் இடப்பாகத்தைச் கட்டிக்காட்டியும் பின்னிருப்பதில் அக்கினி ஏந்தியதாகவும் நாகசர்ப்பம் வலப்புயத்தி விழுந்து தெறித்து படமெடுக்கவும் உள்ளதாய் அமைந்த கோலத்துடன் நடேசா உருவமைப்பில் எங்கும் விடாக்கிரமபாதரும் பதஞ்சலியும் இருப்பதைப் போலவ்வாமல் பாதத்தின் வலப்பக்கத்தில் பகாசரனும் இடப்பக்கத்தில் வண்டாசரனும் முறையே குட வாத்தியமும் சல்லாரி வாத்தியமும் இசைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலும்

அம்மன் அருகில் இரு பாங்கியர் நின்ற கோலத்திலும் காணப்படுவது ஒரு நடப் பாள அமைப்பாகும். 1966இல் தீட்சத்தர்களால் சிதம்பரத்தில் உருவாக்கப்பட்டது.

உலக இனபங்களைத் துறந்தால் முத்திபெறலாம் என்பதைப் பறைசாற்றும் நின்ற தவக்கோலத்தில் மூர்த்தியின் முண்டிதயாம் சிரத்தழகும் திரும்புமலரமுகும், தியானத் திருக்கோல அழகும் பண்டாய் நான்மறைக் கோவனமணிந்து நிற்கும் அழகும். முற்றும் துறந்த முழு ஆண்டியாகப் பாலதண்டாயுதபாணியாகக் காட்சி யளிக்கின்றார்.

கிரியைகள், விழாக்கள்

ஆமாரதந்திர விதிப்படி பூசைகள் ஆராதைகள் உற்சவங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவை யாவும் ஒரு பத்ததியில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் பிரகாரமே ஆதியிலிருந்து இன்றுவரை விழாக்கள் கிரியைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

நித்தியோற்சவம், நெயித்தியோற்சவம், காமியோற்சவம் என மூவகையான உற்சவங்கள் நடைபெறுகின்றன. நித்தியோற்சவத்தில் தினமும் உசத்காலம் (வைகறைப் பூசை) காலசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரட்சை, அர்த்த சாமம் ஆதியாம் ஐந்து காலப் பூசைகள் மேளவாத்தியத்துடன் இடம் பெறுகின்றது. சுக்கிரவாரம், கார்த்திகை, நட்சத்திரபட்ச உற்சவம், மகோற்சவ தினங்களில் சாயங்காலத்தில் இரண்டாங்காலப் பூசையுடன் ஆறுகாலப் பூசையும் இங்கு நடைபெறுவது வழக்கமாக உள்ளது.

நெயித்திய பூசைகளாக கக்கிரவாரம், கார்த்திகை நட்சத்திரம், மாதப்பிறப்பு, வருடப்பிறப்பு, மூலவர் தினம் (கும்பாபிசேக தினம்) ஜப்பசிச் கக்கிரவாரம், கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் திருக்கார்த்திகை, இலட்சாட்சையும் தைப்பூச மஞ்சமும், கந்தசஸ்தியும் சூரன் போரும், மகோற்சவம் (துவஜாரோகணம்) திருவெம்பாவை ஆயியவை நடைபெறுகின்றன. கக்கிரவாரம், கார்த்திகை நட்சத்திரம், தை, சித் திரைச் சங்கிரந்தி காலத்தில் முத்துக்குமாரசவாயி உள் வீதி வருதல்.

ஆனி மாதப் பூர்வபக்க சஷ்டியில் துவஜாரோகணமாகி தொடர்ந்து உற்சவம் நடைபெற்று ஆடி அமாவாசையை 25 ம் நாளாகக் கொண்டு தீர்த் தோற்சவம் நடைபெறுகின்றது.

5ம் நாளன்று சன்முகப் பெருமான் திருநடனமும்

10ம் நாளன்று மஞ்சமும்

15ம் நாளன்று கைலாச வாகனமும்

20ம் நாளன்று பூஞ்சப்பறமும்

21ம் நாளன்று பல்லக்கும்

22ம் நாளன்று 'மிருகயாத்திரை' என்னும் வேட்டைத் திருவிழாவும்

23ஆம் நாளன்று பெரிப் சப்பறம். இது ஒரு அசையும் கோபுரமோ என எண் கூடியதாக அமைகிறது.

24 ஆம் நாள் பஞ்ச ரத பவனியும், தேரிலன்று மாலை பக்தர் குழாம் படை குழ நாதஸ்வர இசை ஒருபால் முழங்க, சங்கு சேமக்கல வாத்தியங்கள் ஒரு பால் முழங்க முருகநாம கீர்த்தனைகள் ஒருபால் இசைக்க இன்னிசை ஒரு பால் ஒலிக்க அந்தணர்கள் பூமாரி சொரியவும் பன்னீர் தெவிக்கவும் சண்முகப் பெருமான் ஆடி யசைந்து தமது யதா ஸ்தானத்தை அடையும் காட்சியும் அடியார்களைப் பக்திக் கடவில் ஆழ்த்தும்.

தீர்த்தத்திலன்று மாலை மிகுந்த கோலாகலத்துடன் கலை நிகழ்ச்சிகள் முன் புறம் நடைபெற இரட்டை இடபாம் இமுக்கும் பல்லக்கில் கோயிலுக்கு எழுந்தருளும் வீழா “ஆடி மஞ்சத் திருவிழா” என்றழைக்கப்படும். அன்றிரவு துவஜ அவரோஹ வீழா மோற்சவங்கள் சண்டேஸ்வரர், ஆசாரிய உற்சவங்களோடு இறுதிக் கட்டத்தை அடையும்.

26 ஆம் நாள் தண்டாடுதபானி உற்சவம். உற்சவங்களுக்குச் சிரமம் வைத்தாற் போல் அமைந்து விடுகிறது. புராண வரலாற்றை முழுமையாக எடுத்துக் கூறும் இவ்வுற்சவம் 1964 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்து வருடாவருடம் நடைபெறுகின்றது.

புரட்டாதி மாதத்தில் பூர்வபக்க பிரதமை முதல் தசமியீருக, ஏட்டுப்பிரதி யின்படி தூர்க்கா, இலக்குமி, சரஸ்வதி இம் மூன்று சக்திகளுக்கும் தினமும் பூசை நடத்தப்பட்டு நவமியன்று நீற்றுப் பூசனிப் பெவியும் இடம் பெறுகிறது இங்கு வன்னி வாழை வெட்டப்படுவதில்லை. விஜயதசமியன்று முநகப்பெருமான் தெல்லிப்பழை ஷர்க்கை அம்மன் ஆலயத்திற்கு ஏகி வியாக்கிராசுர வதம் என்னும் நிகழ்ச்சி வாழை வெட்டு ரூபமாக நடாத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த வைபவம் ஆரம்பகநாவலர் தந்தை கந்தப்பிள்ளை அவர்களாலும் இளவாலை சேநேதிராச முதலியார் அவர்களாலும் சபா பதி ஜெயர் அவர்களாலும் கலியுகம் 4951 விஜயதசமியன்று ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டதென ஏட்டுப் பிரதிகளில் உள்ள குறிப்புக்கள் மூலம் புலப்படுகின்றது.

இங்கே உத்தராயண காலப்பகுதியில் அதாவது பங்குணி தொடங்கி ஆளி வரையும் சந்தபுராண ஏடுகள் பூசையில் வைத்து வாசித்து பயண்கறப்பவை வழக்கம். இது 1789 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது அதற்கு மூன் குருக்கள் அக்கிரகாரத்தில் வைத்தே இப்படிப்பு இடம் பெற்றதென கர்ண பரம்பரைக் கதை. இதேபோல தழிணையன காலத்தில் வரும் சந்தசஷ்டி உற்சவ காலங்களில் திருச் செந்தூரிப் புராண ஏடு பூசையில் வைத்துப் படிப்பும் பயன் சொல்லலும் வழமை. இதுவும் ஆதியிலிருந்தே வந்து கொண்டிருக்கிறது வேல் வாங்கும் வீழா, தாரகன் வதம், சிங்கமுகாசரன் வதம், சூரன்போர் முதலியவை டி, 7 ஆம் நாள் வேல் அபிசேகமும், அன்றிரவு தெய்வாணையம்மன் திருக்கல்யாண முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாகும். தெப்புசத்தைப் பத்தாம் நாளாகக் கொண்ட பத்து நாட்களும் இலட்சார்ச்சனையும் மஞ்சமும் இடம் பெறும். மார்கழி மாதத்தில் திரு வெம்பாவையும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக அமைகின்றன.

திருக்கார்த்திசையிலன்று பகல் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் மாவிளக்கேற் தியும் நெய்விளக்கேற்றியும் வழிபடுவார்கள் இரவு மும்முர்த்திகளும் எழுந்தருளிச் சொக்கப்பாளை கொழுத்தி விதிவைம் வந்து அடியார்க்கருளுவார்.

UNIVERSITY OF MADRAS

காமியக் கிரியைகளாக காவடி எடுத்தல், மானிளக்கேற்றுதல், சண்முகாரச் சணை செய்தல், நாமகரணம் கர்னவேதனம், வித்தியாரம்பம், விவாகம், அன்னப் பிராசனம், அபிசேக ஆராதணைகள் ஆதியாரம் துறைகளில் மூர்த்திகளின் திருவருட உணவுடன் நடைபெறுகின்றது.

வாகனங்கள்:

முருகப்பெருமானுக்கு ஒங்கார மழுரம், அமரேந்திர மழுரம், அசரேந்திர மழுரம் என மூன்று முபில்வாகனங்கள் உள். நேரே பார்த்து, நிமிர்ந்து நின்று தோகை விரித்து நர்த்தனமாடிப் பிரணவமாகத் திகழும் திருமயில் ஒங்கார மழுரம் எனப் படும். முருகனுக்கு வலது புறமாகத் தலைசாய்த்து அலகு இடப்புறம் அமையக் கெம் பீரமாகக் காட்சியளிப்பது சூரன் மயிலாக உருவெடுத்து இறைவனைக் தாங்கிய அசரேந்திர மழுரம் எனப்படும். முருகப் பெருமானுக்கு இடது புறமாகத் தலைசாய்த்து அலகு வலப்புறமாக அமைய காலால் பாம்பை நசுக்கிய வண்ணம் காட்சியளிப்பது இந்திரன் மயிலாக உருவெடுத்து வந்த அமரேந்திர மழுரம் என்றும் இந்திரமயில் என்றும் அழைக்கப்படும். இதனுடன் ஒற்றைக் குதிரை வாகனம் ஒன்றும், பாயும் இரட்டைக்குதிரை வாகனம் ஒன்றும், இடபவாகனம் இரண்டும், மகரவாகனம் ஒன்றும், ஆட்டுக்கடா ஒன்றும், கம்சவாகனம் இரண்டும், சிம்மாஶனம் ஒன்றும். கேடயங்கள் மூன்றும் இருக்கின்றன. இவை யாவும் உள்ளுரச் சிற்பிகளால் உருவாக்கப் பட்டவை. கோயில் உட்பிரகாரத்திலுள்ள வாகனசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐங்கு தேர்கள் உண்டு. சண்முகப் பெருமானுக்குரிய தேர்தான் பிரதானமானது. இது 33 அடி உயரம் கொண்டது. தென்னிந்தியச் சிற்பிகளான காரைக்குடிலீரபத்திர ஆசாரியரால் உருவகம் செய்யப்பட்டதுடன் 1893 ஆம் ஆண்டு “முகோத்தர மகா இரத்தி” என்ற பெயரில் இலங்கையில் முதன் முதலாக ஆக்கப்பட்டது. இத் தேர் முற்று முழுகாகச் சிற்பசாஸ்திரங்களில் எந்தெந்த அடுக்கில் எடுத்தந்த விக்கிரகங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமோ, அதேயமைப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது ஆலய வரலாறு களோ அல்லது முக்கிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளோ அல்லது ஒந் நாட்டின் சிறப்பு யிக்கதான எதுவுமே இத்தேரில் அமைக்கப்படவில்லை. 1956 இல் வீரபத்திர ஆச்சாரி யாரின் சந்ததியில் வந்த சோமசுந்தர ஸ்தபதியின் மகன் இலட்சமண ஸ்தபதியால் சில திருத்த வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இன்று வரை உபயோகத்தில் இருக்கின்றது. இதன் மேற்பக்க வேலைகள் செயற்கைத் தேரைக் கூடுதல் இல்லாமல் சேலைகளால் அலங்கரிக்கப் படுவதும் ஒர் சிறப்பாக சமாகும்.

1982 ஆம் ஆண்டு இலட்சமண ஸ்தபதியால் புதிதாகக் கைலாசவாகனம் ஒன்று உருவகம் செய்யப்பட்டு மகோற்சவ காலங்களில் பாவணைக்கு வருகின்றது. மற்றைய காலங்களில் மூன்றும் வீதியிலுள்ள வாகனசாலை ஒன்றில் வைக்கப்படுகின்றது:

1983 ஆம் ஆண்டு இலட்சமண ஸ்தபதியால் சிறப ஆகம விதிகளுக்கமைவாக புதிய மஞ்சம் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. இம் மஞ்சத்தில் தைப்பூசத்தன்று சண்முகப் பெருமானும், மகோற்சவ காலத்தில் பத்தாம் நாளன்று முத்துக்குமார சவாமியும் பவளி வருகின்றார்கள்.

இலங்கையிலேயே மிகவும் உயரமானதும் 66' உயரமும் 9 தட்டுக்களையும் கொண்டு 8 சில வகுகளுடன் கூடிய 108' நீளமுள்ள 6 பெரிய வடம் பூட்டிய பெரிய சப்பறம் மகோற்சவத்தின் 23 ஆம் நாள் திருவிழாவின்போது இழக்கப்படுகின்றது. இது

தேர்த் திருவிழாவின் முதல் நாளாகும். இவற்றுடன் மகோற்சவ காலங்களில் பளிங்குச் சப்பறம், பூஞ்சப்பறம், முத்துச் சப்பறம், பல்லக்கு ஆகியவை பாவலைக்கு வீடப்படுகின்றன.

மகோற்சவ விதிகளில் காணப்படும் பிரகாரம் முருகப்பெருமானது தி ரவினோயா டல்களைக் குறிக்கும் வாகன ஒழுங்குகள் அவ்வக் காலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்றன மகோற்சவ காலங்களில் முத்துக்குமார சவாயி, விநாயகர், மீனாட்சி சுந்தரேசர் சண்டேஸ்வரர் ஆகிய நான்கு உற்சவமூர்த்திகளும் மூன்றாம் விதியில் காலையும் மாலையும் பவளி வருவார்கள். மாலையில் பவளி வரும் பொழுது வாகன ஒழுங்கு முறை முக்கியமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

நாள்	முத்துக்குமார சவாயி	விநாயகர்	மீனாட்சி சுந்தரேசர்	சண்டேஸ்வரர்
1.	அமரேந்திரமயில்	யானை	இடபம்	சிறியஇடபம்
2.	ஆட்டுக்கடா	யானை	இடபம்	சிறிய இடபம்
3.	மயில்	மயில்	மயில்	சிறிய இடபம்
4.	கம்சம் (அன்னம்)	யானை	இடபம்	"
5.	பூஞ்சப்பறம்	பூஞ்சப்பறம்	பூஞ்சப்பறம்	"
6.	யானை	யானை	இடபம்	"
7.	ஓங்கார மயில்	"	"	"
8.	ஒற்றைக் குதிரை	"	"	"
9.	மகரம்	"	"	"
10.	மஞ்சம்	(ஒருமித்துப்பவனி)		
11.	மயில்	மயில்	மயில்	"
12.	இடபம்	யானை	இடபம்	"
13.	அமரேந்திரமயில்	"	"	"
14.	ஆட்டுக்கடா	"	"	"
15.	கைலாச வாகனம்	(ஒருமித்துப்பவனி)		
16.	பூம்பல்லக்கு			
17.	மயில்	மயில்	மயில்	
18.	இரட்டைக்குதிரை	யானை	இடபம்	இடபம்
19.	கம்சம் அல்லது பூஞ்சப்பறம்			
20.	பூஞ்சப்பறம்	பூஞ்சப்பறம்	பூஞ்சப்பறம்	(ஒருமித்து)
21.	பல்லக்கு	பல்லக்கு	பல்லக்கு	இடபம்
22.	நந்தண்டிகை			
23.	பெரிய சப்பறம் (எல்லோரும் ஒரே சப்பறத்தில் பவளி)			
24.	பஞ்ச ரதம் - இன்று சண்முகரும் பவளி வருதல்			
25.	தீர்த்தம் - மயில்	யானை	இடபம்	

இவற்றுடன் குரங் போர் நடைபெறும் பொருட்டுச் சூரனின் தலைகள் மாற்றேரின் தலைகளும் இருக்கின்றன.

கோவில் அமைப்பில் கலீயம்சங்கள்:

கோவில் அமைப்பில் கார்ப்பக்கிரகம் அர்த்தமண்டபம் ஆகிய இரண்டும் பல்லவர் கால வடிவமைப்பில் மானுசார சிற்ப சாஸ்திர ரீதியில் இரட்டைப் பஞ்சாங்க வேலையாக இரண்டுதள ஸ்தூபியிடன் கட்டப்பட்டுள்ளது. மகா மண்டபம் சாதாரண அமைப்பிலும் நிர்த்த மண்டபம் சோழர் காலச் சிற்ப அலங்காரத் தூண்களோடு கூடிய பெரியபுராண வரலாறுகளைச் சித்தரிக்கும் உருவங்களுடன் கட்டப்பட்டுள்ளது.

நிர்த்த மண்டபத்தில் அமைந்துள்ள 10 தூண்களிலும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நன்நான்கு சித்திரங்களாக மொத்தம் 124 சித்திரங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு வாசலின் இருமருங்கும் உள்ள தூண்களில் துவாலபாலகர்கள் பெரிய அளவில் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேலையில் மேற்குப்பக்க வாயிலின் இருமருங்கும் உள்ள தூண்களில் மாநாதபுரவல்லி குதிரை முகத்துடனும் மாற்றமடைந்த மனித முகத்துடனும் இருபெரிய சிற்பங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன.

இம்மண்டபத்தின் மேல்விதானத்தின் மத்தியில் குரியணை மையமாகக் கொண்டு பண்ணிரு இராசிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் விரிந்த தாமரை மலரும், தாமரை அருட்புமாக மூன்று பெரிய சிற்பங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. கிழக்கு வாசலின் மேல் விதானத்தில் ஒரு சோடி யாழிப் பட்சிகள் சிறகுவிரித்த கோலத்திலும், தெற்கு வாசலின் மேல் விதானம் 5 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு நடு வட்டத்தில் அம்மனும் சினும் இருக்க முறையே மற்றைய நாள்கிலும் விஷ்ணு புல்லாங்குழலும், நாரதர் யாழும், பிரம்மன் தானாழும், நந்தி மத்தளமும் இசைக்கின்ற கோலத்தில் சிவதாண்டவம் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பது யாவரையும் பார்த்துப் பரவசமடைய வைக்கின்றது.

அங்கு இறைச்சின் பல மூர்த்தங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

• நிதநாரீசுரர்: உயிரனுக்கள் யாவற்றிலும் உள்ள ஆண் பெண் பகுதிகள் பின்னிக் கிடக்கும் பேரதிசயத்தை நுட்பமாகக் காட்டிவிடுகிறது இவ்வடிவம். ஒரு பாதி ஆணைவும், மறுபாதி பெண்ணைவும், சிவனும் சக்தியும் ஒன்றாக, உடனுடன் பினைந்து நிற்கும் பேரழகு இவ்வர்த்தநாரீசர மூர்த்தம். இதன் இடப்பாகத்தில் சீவி முடித்துச் சிங்காரித்த சிகையும், காதில் தோடும், விமமும் தனமேந்திய மார்பும், வளைஷ்ட கரத்திற் கண்ணுடியும், சிற்றிடையும், தண்டைக்கால் வரை சேலையும், சிலம்பும். செஞ்சாந்து பூசிய பஞ்சின் மெல்லடியும் அமைந்திருக்க இதன் வலப்பகுதியோ, கொன்றைவார் சடையும், செவியிற் சங்கக் குழையும், அரவாபரணமணி, கையிற் குலப்படையும், எடுப்பான வலிமைமிகு தேர்களும் பரந்த மார்பும் புலித் தோல் டையும், வீரக்கழலனி காலும் கொண்டு விளங்குகின்றது.

கஜராம்காரமூர்த்தி: ஒருகாலை யானையின் தலைமேல் ஊன்றி மறுகாலை மடக்கி இருக்கொலை மூலம் யானையை உரித்துக் கிழிக்கும் காட்சியை அழகுற வடித்திருக்கின்றன சிற்பி.

விங்கோற்பவர்: அக்கினிப் பிழம்பாக, சுவாலையாக, ஒங்கியர்ந்து நிற்கும் இறைவனின் திருக்கோலத்தையும், பக்கத்தில் பிரம்மா விஷ்ணு தம் ஆணவச செருகி கடங்கி நிற்பதையும் அழகாக உருவாக்கியுள்ளான் சிற்பி.

ஏகபாத புத்திரர்: (ஏகபாத திரிமுர்த்தி) சிவன் ஒரு பாதம் உடையவராய் நடுவில் மான் மழுவுடன் நிற்க, அவரிடையிலிருந்து வலப்பக்கமாக நான்முகனும், இடப்பக்கமாக விஷ்ணுவும் கிளாத்தெழுந்து வடிவ கொடுப்பது படைத்தல், காத்தல் ஆழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் புரிபவர் மூவரும் ஒருவரே என்ற தத்துவத்தை விளக்குவதாக அமைகின்றது.

நரசிம்யருத்தி: சிங்க முகமும் மனித உடலும் கொண்ட நரசிம்மமூர்த்தி பயங்கரத் தோற்றமுடையதாய் உக்கிரமாக எழுந்து இரண்யனின் வைரம் பாய்ந்த மார்பினைப் பிளந்து உயிரைக் குடிக்கும் காட்சி கண்டு வியக்கத்தக்கது.

சபரமூர்த்தி: நரசிம்மம் வடிக்கப்பட்ட அதே கற்றானில் இறைவன் பட்சி முக மும் சிறகுகளும் கொண்டு பயங்கர மூர்த்தமாகப் பேரண்ட சபரப் பட்சியாக வடி வெடுத்து நரசிங்கத்தைத் தன் கால்களிடையே வைத்து அடக்கும் காட்சி மிகவும் அழகாகவும் பயங்கரமாகவும் இருக்கச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிச்சாடனமூர்த்தி: இறைவன் அழகொழு ஆண் மகனுகவும் வடிவுடையோடு கூட வும், கம்பீரமாக எழுந்து தின்று கையிற் கபாலம் ஏந்திப் சிச்சாடனர் உருவில் வந்த திருக்கோலம். அருகில் மகாவிஷ்ணு அழிய உருவில் மோகினியாகக் காட்சியளிக்கும் நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தந்தைக்குபதேசம்: பாலமுருகன் உயர்ந்த கந்பாறை மீது வீற்றிருந்து கீழே நிற்கும் கோலத்திலுள்ள தந்தைக்கு (சிவபெருமானுக்கு) உபதேசம் செய்த காட்சி பார்க்கும் எவரையும் மனமுருக வைக்கின்றது. பிரணவத்தின் பொருள் தெரியாது நின்ற பிரமனின் அகந்தையை அசற்றித் தானே பிரணவ சொருபம் என்று கூறுமுகமாக யானையும் வீரவாகு தேவரும் பக்கத்தில் காட்சியளிக்கும் சுற்பம், மார்க்கண்டேயர் இலிங்கத்தை இருக்கலாவும் இறுக்கக் கட்டியிருக்க இயமன் பக்கத்தில் நின்று பாசக்காவிற்றை வீச இலிங்கத்திலிருந்து இறைவன் தோன்றி ஓயமனை உதைக்கும் காட்சி. கண்ணப்பநாயனர் ஒரு காலில் நின்று தனது கண்ணை எடுத்து இறைவனுக்கு அப்பும் காட்சி போன்றவை அழுகுறச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன

விநாயகர், தண்டாயுதபாணி, தட்சணைமூர்த்தி, மகாவிஷ்ணு, இளமுருகன் போன்ற இறைவனின் மூர்த்தங்களும், நாயன்மார் நால்வரின் உருவங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நகுலமுனிவர் பூசைசெய்து கீரிமுகம் மாறிய வரலாறு, அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசம் போன்றவையும் பல்வேறு வகைப் பூதங்கள், பல்வேறு வாத்தியங்களை இசைக்கும் கோலங்கள் உ + ம்; சங்குப்பூதம், பேரிப்பூதம்; பூதநாட்டியம், குடவாத்தியம், கால இடும்பன் போன்றவை அழகொழுகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மகரம், கமசம் போன்ற பறவைகளின் உருவங்கள், பலவிதமான பூக்கள், சிங்கை முகை போன்றவையும் தூண்களை அலங்கரிக்கின்றன. இவற்றுடன் வாகரமும், சர்பப மும் என சிற்பழுவம் (பார்வையாளர்கள்) பக்தகோடிகளுக்கு ஒரு புதிரும் விடுத்துள்ளன. சிற்பி. ஒரு கரங்கு பிரசவித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது இரண்டு தலை களையடைய சர்ப்பம் சுற்றி வளைக்க, கரங்கு ஒரு தலையைப் பிடித்துவிடுகிறது. ஆலூல் தப்பும் என்பது புதிராக அமைகின்றது. இதில் எது உயிருடன்

கோவிலின் இரண்டாம் வீதியின் வடக்குப் புறத்தில் தல விருட்சமான காஞ்சி மாவின் கீழ் சுப்த ரிஷிகளின் கிலைகளும் அருகில் ஓர் பூஞ்சோலையில் வசிட்ட ரிஷியின் கிலையும் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கு வாசற் கோபுரத்தின் முற்பக்கத்தில் கந்தபுராண லீலா வினாதங்களைச் சித்தரிக்கும் விக்ரிக அமைப்புகள் பல செதுக்கப்பட்டுள்ளன. 5 தளங்களையும் 9 கலசங்களையும் கொண்ட இக் கோபுரத்தின் கீழ்த்தளம் வெள்ளைக்கற்களாலும் மேற்றளம் கொங்கிற கற்களாலும் கட்டப்பட்டுள்ளது. கீழ்த்தளத்திலிருந்து மேற்றளம் வரை வாசவின் இருபுறமும் துவார பாலகர்களும், தெற்குப் பக்கத்தில் நெடுக பிரம்மாவும் வடக்குப் புறத்தில் நெடுக விஷ்ணுவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கீழ்த்தளத்தில் ஆதியில் உள்ள வேலவடிவு கொண்ட கோயில், மாருதப்புரவல்லி சரித்திரம், ஆகியவும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

ஓவியம்:

உள்வீதியில் ஆங்காங்கே கந்தபுராண வரலாற்றைச் சித்தரிக்கும் ஓவியங்கள் 6 வரையப்பட்டுள்ளமை கோயிலில் நடைபெறும் விழாக்களை எமக்கு விளக்குவனவாக அமைகின்றன கிழக்குச் சவரில் சண்முகபெருமானின் திருவவதாரம் - சரவணப் போய்கையில் தாமரை மலரில் தலழந்த ஆறு குழந்தைகளையும் அம்மன் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதையும், பக்கத்தில் ஆறுமுகங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து சரவணனுக் நிறப்பதும் இவற்றைச் சிவபெருமான் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதும் அழகாக வரையப்பட்டுள்ளது. ஆறுமுகசவாமி வாசவின் கிழக்குப்பக்கத்தில் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர் ஆறு குழந்தைகளுக்கும் பாலூட்டுவதையும் அவ் ஆறு குழந்தைகளும் தாமரை மல ரோன்றில் ஒன்று சேர்வதையும் அம்மனும் சிவனும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக வரையப்பட்டிருப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகின்றது. இவ்வாசவின் மேற்குப் பக்கத்தில் பிரமன் ஓமம் வளர்க்க கின்றூர் கொம்பு வாத்தியம் இசைக்க நாரதர் வணங்க தெய்வயானையம்மன் திருக்கல்யாணம் இடம் பெறுகின்றமையும் பார்த்து மகிழக் கூடியதொன்றாகும். மேற்கு வீதியில் பரந்த அளவில் வள்ளி கல்யாணத்தில் தெத்தம். பண்ணும் காட்சி சிறப்புறச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பக்கத்தில் முருகன் சிறுபிள்ளையாக ஒளவையாருக்குச் சுட்டபழும் (நாற்பழும்) வழங்கிய கஷத தீட்டப் பட்டுள்ளமை கண்ணுக்கு விருந்தாக அமைகின்றது.

கோயில் வளர்க்கும் கிலைகள்:

முத்தமிழ்க் கலைமன்றம் என்ற'அமைப்பின் கீழ் இயல், இசை, நாடகத்துறை கலீன் வளர்ச்சிக்காகச் சங்கீத வகுப்புகள், சமய வகுப்புகள், நாடகங்கள்; இசை விழாக்கள், கருத்தரங்கள், சுற்றுலாக்கள் ஏனைய ஆலயங்களுக்குப் பஜைக் கோஷ்டிகளைக் கொண்டு செல்லல் போன்றவை செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தன. தற்பொழுது இயல், இசை, நாடகக் கருத்தரங்கள் செலஜன்யா மண்டபத்தில் நடாத்தப்படுகின்றன. சமயத்துறைக்கு பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளையும், இசைத்துறைக்கு பொன் முத்துக்குமாருவும், நாடகத்துறைக்கு கலையரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரையும் பொறுப்பாக இயங்குகின்றார்கள்.

கோயிலில் பூசை நேரங்களிலும், பொதுவாகச் சகல உற்சவ காலங்களிலும் இசை ஒழுங்கு முறை கடைப்பிடிக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. பகலில்

பூசை நடைபெறும் வேளைகளில் பூபாளம், காந்தாரம், கெளசிகம், இந்துளம், காம் போதி பந்துவாரி, சங்கராபரணம் போன்ற இராகங்களும் மாலையில் காம்போதி, போதி பந்துவாரி, நீலாம்பரி, கரிகாம்போதி, சண்முகப்பிரியா, கல்யாணி போன்ற நத்தாவேரி, நீலாம்பரி, கரிகாம்போதி, சண்முகப்பிரியா, கல்யாணி போன்ற இராகங்களும், யாகசாலையில் ஜன்னிய ராகமும், சுவாமி உள்ளீதி வருகையில் இராகங்களும், திருப்புகழ் போன்றவையும் சுவாமி புறப்படும் பொழுது மல் தாலாட்டு, மங்களம், திருப்புகழ் போன்றவையும் சுவாமி புறப்படும் பொழுது மல் வாரி வகையும், கிழக்கு வீதியில் பைரவி வராகி போன்றவையும், தெற்கு வீதியில் வாரி வகையும், மேற்கு வீதியில் தேசிகம் தக்கேசி, மதுடராம கிரியும், ராம் கிரி பைரவியும், மேற்கு வீதியில் தக்கேசி, மாளவி, சாளபாணி போன்ற இராகங்களும் நாதஸ்வர வடக்கு வீதியில் தக்கேசி, மாளவி, சாளபாணி போன்ற இராகங்களும் நாதஸ்வர இசையாக வாசிக்கப்பட்டு வருகின்றது கொடில்தம்பப் பூசையின் போது மிருதங்க இசையாக வாசிக்கப்பட்டு வருகின்றது கொடில்தம்பப் பூசையின் போது மிருதங்க வாத்திய இசை, தாளம் பாவளையில் உள்ளமை ஓர் சிறப்பம்சமாகும். கந்தசஷ்டி குரசம்கார வேளையில் போர் முருகவேஞ்குரிய நோட்டு வாத்தியம் விசேடமாக நடைமுறையில் உள்ளது. பூசை நேரங்கள் அல்லாத காலங்களில் நாதஸ்வர மேள இசைக் கச்சேரிகள் நடைபெறுவது வழக்கம். சுவாமி வீதிவரும் பொழுதும் நாதஸ் வர இசைக்கச்சேரிகள் நடைபெறும் பொழுது அவ்வீதிக்குரிய இசை பின்பற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை. அங்கீரிக்கப்பட்ட நாதஸ்வர மேள வித்துவான்கள் தான் இங்கே சேவிக்க முடியும், நித்திய பூசையில் கோவில் மேள மாக ஒரு பரம்பரைக் குடும்பம் கடமையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது இவ்வரிசையில் பைங்கிரிசாமி சக்திவேலு M. S. சண்முகநாதன் முதன்மையாக இருந்து கடமையாற்றுகின்றார்கள்.

யாகசாலைக்கு வேண்டிய, பத்திர புஸ்பங்கள் நித்திய உற்சவ காலங்களில் பூமாலை கொடுத்தல் போன்றவற்றிற்கும் ஓர் பரம்பரையினர் உண்டு. அவர்கள் இன்றும் ஊதியம் எதுவும் பெருமல் கடமையாற்றுகின்றார்கள் இவ்வரிசையில் கந்தயா பொன்னுச்சாமியும், அவரது புத்திரர்களும் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். விசேட காலங்களிலும் மகோற்சவ காலங்களிலும் சாத்துப்படி பல்வேறு விதமான அலங்காரப் பூமாலைகளால் அலங்காரம் செய்யும் சேவைகளை அச்சுவேவியிலிருந்து பரம்பரையாகச் சேவை செய்து வருபவர்களில் இன்று ச. நமசிவாயமும் அவரது பிள்ளைகளும் ஏற்று நடத்துகின்றார்கள். இவர்கள் ஏழாவது தலைமுறையாகச் சன்மானம் எதுவுமின்றி இந்தக் கடமையைச் செய்து வருகின்றார்கள்.

விசேட காலங்களில் கோவமிடல், திருக்கல்யாண வைபவங்களில் அதனேடு சார்ந்த அலங்காரம் நைவேத்தியம், ஆலாத்தி, அங்குரார்ப்பணம் ஆதியாம் சேவை களை ஆதீனகர்த்தா அவர்களது குடும்பத்தினர் செய்து வருகின்றார்கள். மகோற்சவ காலங்களில் வேட்டைத் திருவீழாவின் போது ‘எட்டுக்குடியேசன்’ வீழா நிகழ்வது வழக்கம். இது 22 ஆம் திருநாளில் முருகப்பெருமான் தனிமையாக இரணைக்குதிரை மீது ஏறி மேற்கு வீதியில் வேட்டையாடும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற பின் மேற்கு வீதியில் உள்ள - வேட்டை மண்டப - இளைப்பாறு மண்டபத்தில் இளைப்பாறி, மாண்புக்கேற்றி விசேட பூசைகள் முடிந்த பின் வீதிவலமாக வசந்த மண்டபம் எழுந்தருள வார். இங்கு இராச கோபுர வாசல் மூடப்பட்டிருக்கும் கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் தெய்வயாண அம்மனைச் சிவாச்சாரியார்கள் எழுந்தருளப் பண்ணி சிவாச்சாரி யாருடைய பெண் பிள்ளைகள் எட்டுக்குடியேசர் பாட்டை இசைக்க சாத்தப்பட்ட கத இலும் வாரிப்பது ஓர் தனிச் சிறப்பம்சமாகும்.

கோயிலில் வெள்ளைகட்டுதல், தேர் அலங்காரம் செய்தல் போன்ற வேளைகளைச் செய்யும் சலவைத்தொழிலாளர் ஒரு பரம்பரைச் சேவையைச் செய்கிறார்கள். இன்றும் ஆணைக்கோட்டைக் கட்டாடிமார்தான் உள்ளிட வெள்ளைகட்டுதல், ஆறுமுகசுவாமி தேர் அலங்கரித்தல் மற்றும் சங்காபிழேகம் போன்ற விசேட வைபவங்களில் சேவையாற்றுகின்றார்கள். மாவிட்டபுரம் சலவைத்தொழிலாளர் பரம்பரையினர் வசந்த மண்டபத்தில் ஒரு பகுதியையும் மீனாட்சி சுந்தரேசர் தேரையும் அலங்காரம் செய்கிறார்கள். வீமன்காமம் சலவைத்தொழிலாளர் வசந்த மண்டபத்தில் மறுபகுதி யையும் கந்தசுவாமி தேரையும் அலங்காரம் செய்கிறார்கள். கையிட்டி சலவைத் தொழிலாளர் இராசகோபுரவாசல் அலங்காரத்தையும் பிள்ளையார் தேரையும் அலங்காரம் செய்கிறார்கள். இவர்கள் யாபேரும் ஆதியினிந்தே இன்றும் இச்சேவைகளை வேதனங்கள் எதுவும் இன்றிச் செய்துவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்கதும் பண்டாரங்கள் 1965ம் ஆண்டு வரையில் பரம்பரையாகச் சேவையாற்றினார்கள். ஆனால் காலச் சூழ்நிலை மற்றும் பல இடையூறுகளால் இவர்களின் சேவை அற்றுப் போய்விட்டது.

வாகனங்கள் திருத்துதல், கோயில் திருத்துதல், தேர், சப்பறம் போன்றவை திருத்தல் ஆகிய யாவும் வட்டுக்கோட்டை, மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த பரம்பரைத் தச்சர் கடமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த வரிசையில் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த தமிழ் சுப்பிரமணியம்; மாவிட்டபுரம் நடேசு; கொல்வேலை செய்யும் பரராசகிஞ்கம் குடும்பத்தினரும் முதன்மையாக நின்று கடமையாற்றுகின்றார்கள். தேர்த்திருவிழா வன்று சிவாச்சாரியார் தொடக்கம் தேர்த்தச்சர்கள், நாதஸ்வர, தவில் வித்துவான் கள், சாத்துப்படிச் சைவம் பண்டாரம், கட்டாடிமார், கொல்வேலை செய்பவர், பரிசாரகர், நாவிதன், கோயில் ஊழியர்கள், வேலைகளைச் செய்யும் ஏனைய சிறு தொழிலாளர்கள், போன்றேர்க்கெல்லாம் வேட்டி, சால்வைகள் வழங்கி, ஆதின கர்த்தா மரியாதை கொடுத்து மகிழ்விப்பது இன்றும் இடம் பெறுகின்றது. இவர்களும் இதனை ஒரு பெரும்பேறேங்க் கருதி, இவற்றைப் பெறுவதற்கு வரிசையாகக் கூடி நிற்பார்.

கோவிலீச் சார்ந்து வளருங் கலை

இசை நடனம் கதாப்பிரசங்கம், சொற் பொழிவு கூட்டுப்பிரார்த்தனை ஆதியன தேவைக் கேற்ப அவ்வக்காலங்களில் அதற்குரிய வித்துவத்தன்மை பெற்ற விற்பன் ஸர்கள் மூலம் நடாத்தப்படுகின்றது. விசேட வைபவங்களின் போது காலத்திற்குக் காலம் இவை இடம் பெறுவது வழுமை. உத்தராயணத்தில் கந்தபுராண படலமும் தட்சணையனத்தில் கந்தசஷ்டி உற்சவத்தின் போது, திருச்செந்தூரிப் புராண படலமும் ஆதிகாலந்தொட்டே நடைபெற்று வருகின்றது.

கோயிலும் சமூகமும்

கோயிலில் வழிபடுவோர் நித்திய வழிபாடாகவும் வாரந்தோறும் வரும் சுக்கிர வாரங்களில் வருகை தருபவர்களாகவும் மாதங்களில் வரும் கார்த்திகை நட்சத்திரங்களில் வழிபாடியற்றுபவர்களாகவும், மகோந்சவ காலங்கள், திருவெம்பரவை, நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, இலட்சார்ச்சனை, போன்ற ஆராதனைகளை வழிபட வருபவர்களா

கவும் தமது இஸ்ட சித்திகளைப் பெறுவதற்காகவும், காயியக்கிரியைகளை நிறைவேற் றுவிப்பவர்களாகவும் அபிசேகம், சண்முகார்ச்சனை, சங்காபிசேகம் போன்ற உயயங் களைச் செய்ய வருபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். திராமங்களில் காணப்படும் சமூகம் சார்ந்த வழிபாடு அல்லாமல் இங்கே பல தரப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவர் களும் வருகை தருவது வழிமை, பழமையும் சரித்திர வரலாற்றைக் கொண்டதும், கிரியை வழிபாட்டில் முதன்மை பெறுவதால் பல பாகங்களிலிருந்தும் ஏராளமானோர் அடிக்கடி வருகை தருவதுண்டு

கோவிலைச் சுற்றி அனேக மடங்கள் உளதாயினும் ஒரு சிலவே பாவணைக்கு உதந் ததாக இருக்கிறது. கோவிலின் கிழக்கு வாசலில் எவரும் எந்நேரமும் தங்கிப் பேரவ தற்கு வசதியாக ஒரு சிறந்த மடம் உண்டு. மகோற்சவ காலங்களிலும் நந்த; ஷ்டி உற்சவ காலத்திலும் விரதமனுட்டிப்பவர்கள் இம்மடத்திலேயே தங்கி நிற்பார். இம் மடத்திற்கு வடபால் கப்பிரமணியர் மடம் என ஒன்றுண்டு. இங்கே நந்த சஷ்டி, மகோற்சவ காலங்களில் பாதுகாப்பிற்கான வசதிகள், நீர் வசதி, உணவு வசதி அன்னதானம் ஆகியனவும். பிற இடங்களிலிருந்து வருவோர் தங்கிநின்று தமது தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் இவ்விரு மடங்களிலும் போதியளவு வசதிகள் உள்ளன. கிழக்கு வீதியில் தச்சர் சமூகத்தினருக்கென ஒரு மடமும், தென் கிழக்கு மூலையில் திருநெல்வேலி மக்களாற் கட்டப்பட்ட திருநெல்வேலியார் மடமும், தென்மேற் கிள் பொது சனப் பாவிப்புக்காகக் கட்டப்பட்ட பருத்தித்துறையார் மடமும்: வடமேற்கு வீதியில் காங்கேசன்துறை மக்களால் கட்டப்பட்ட கார்த்திகை மடமும், வடக்கு வீதியில் சீமெந்து தொழிற் சாலையினரால் கட்டப்பட்ட கந்தன் அன்னதான மடமும் உண்டு. இம்மடங்கள் யாவும் சொந்தப்பாவிப்பில் மடம் கட்டியவர்களின் பாவணையில் உண்டு. தேர் மண்டபத்தோடு இணைந்த ஒரு மடமும், அதற்குத் தெற்கே இன்னொரு மடமும் அடியார்கள் தங்கிப் போவதற்காகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. கோவிலின் தெற்குப் பக்கத்தில் இசையாளர் மடம் ஒன்றும் உண்டு. கோயிலுக்கு மேலாத்தியம் நாதஸ் வரம் செய்வதற்கு வருபவர்கள் தங்கிநின்று போவதற்கு ஏற்ற சகல வசதிகளையும் கொண்டதாக இன்னும் பாவணையில் உள்ளது. இம்மடங்கள் யாவிலும் உற்சவ காலங்களில் தண்ணீர்ப்பந்தல், அன்னதானம் நடைபெறுவதுண்டு. கோவிலின் தென்பால் முத்தமிழ் கலை மற்ற இசை நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவதற்கு ஒரு கலாமண்டபம் நிறுவப் பட்டு வருகிறது. தூர் இடங்களிலிருந்து நடைபவனியாக வரும் அடியார்களது நலன் கருதி கிழக்கே வீமன்காமம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தலையும் தெற்கே தெல்லிப்பளையில் இரு தண்ணீர்ப்பந்தல்களையும்; மேற்கே அரைமைல் தூரத்தில் மாவிட்டபுர மக்களால் மாருதப்புரவல்லி தண்ணீர்ப்பந்தலையும்; வடக்கே சீமெந்துத் தொழிற்சாலையினர் ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தலையும் வழைமையாக நடத்தி வருகின்றார்கள்.

கோவிலைச் சுற்றி அந்தணர்கள் வாழும் அக்ரெகாரங்கள் உண்டு. எட்டுக்குடும் பங்கள் இவ்வக்கிரகாரத்தில் வாழுகின்றார்கள். பக்தர்களுக்கு வேண்டப்படும் வசதிகளை இவ்வக்கிரகாரத்தினர் மழுங்கி வருவது கண்காடு.

கோயிலின் பெயரால் சமய நால்கள் வெளியீடு செய்தல்". அநாலைத்தன்மை இயன்றவரை பண உதவிபுரிதல் தூர இடங்களிலிருந்து வருவோர்க்கு ஆதரவு கொடுத்தல், ஏழைகளுக்கு உதவிபுரிதல் போன்ற தர்மங்களை ஆதினகர்த்தா அவர்கள் செய்து வருகின்றார்கள். இதனுடன் வைத்தியசாலைகள், பாடசாலைகள், வாசிகசாலைகள் போன்றவற்றிற்கும் தேவைக்கேற்ப வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வது வழக்கம்.

கோவிலின் உற்சவ காலங்களில் பல்வேறு சேவைகளைச் செய்வதற்குத் தொண்டர் குழாம் உண்டு. குறிப்பாக ஆலய நிர்வாக வேலைகளைக் கவனித்தல்; ஆலய வருமானங்களைப் பெறுதல் காவடி, மானினங்கு போன்ற ஆராதனைகளை முறையாக நடாத்துவதிதல், குடிநீர் விநியோகித்தல்; வீதிகளுக்குக் குளிர்த்திப்பன்றுவித்தல், பாதுகாப்பு சன்னெரிசலைக் கட்டுப்படுத்தல் (Traffic Control)போன்றவற்றைக் கவனித்தல், வாகனங்களைச் சிர்செய்து வாகனங்களை வீதிவலம் கொண்டுவருதல், கோவிலைச் சுத்தம் செய்தல் ஆதியாம் துறைகளுக்கு சாதாரண உற்சவ நாட்களில் குறைந்தது 10 பேர் கொண்ட தொண்டர்கள் கடமையாற்றுகின்றார்கள். விசேட உற்சவ காலங்களில் 300 தொண்டர்கள் வரையில் சேவையில் அமர்த்தப்படுகின்றார்கள். இவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதும், நெறிப்படுத்துவதற்கான உபாயங்களையும், வழிகளையும் ஆதின கர்த்தா அவர்களே தனது நேரடிக் கண்காணிப்பில் நெறிப்படுத்துவார். இதைவிடப் பிற இடங்களிலிருந்தும் தொண்டர்கள் கலந்து சேவையாற்றுவது வழமை. மேலும் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், பாடசாலைகள் சிரமதான முறையில் சேவையாற்றி வருகின்றன.

பழையான கோயிலாக இருப்பதனாலும், நெடுங்காலமாக ஒரே வித பூசை ஆராதனை உற்சவங்கள் நடைபெறுவதினாலும் ஒருவர் சகல வசதி களையும் பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதினாலும் பொதுவாக ஈழத்தின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் இக் கோவிலுக்கு அடியார்கள் வருகை தருகின்றார்கள். குறிப்பாக மட்டுவில், சாவகச் சேரி, அராவி, வட்டுக்கோட்டை, சுந்தரேராடை போன்ற இடங்களிலிருந்து நெல் முதலான தானியங்களையும், தேங்காய், தேங்காய் எண்ணெய் போன்றவைகளையும் அடியார் பெருமக்கள் தாமாகவே இன்றும் கொடுத்து உதவிவருகின்றார்கள். இங்கு வரும் அடியார்களை இங்குள்ள அக்கிரகாரத்தினர் மனமகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று உபசரிப்ப தாலும், கோவிலின் பரம்பரைப் பூசகர்கள் பூசை ஆராதனை நடாத்துவிப்பதாலும் கோயிலின் செல்வாக்கு எங்கும் பரவுகின்றது. பரவிய செல்வாக்கினால் கோவிலும் ஒரு செல்வாக்கைப் பெறுகின்றது.

1968ஆம் ஆண்டுவரை கடும் வைதீக நெறியினைப் பின்பற்றி அடியார் பெருமக்களைக் கோயிலுள் அனுமதித்தனர். சமூக ஏற்றத்தாழ்வுச் சட்டம் உருவாகிய தாலும் அதனாலும் ஏற்பட்ட தாக்கங்களினாலும் வைதீக நெறி தளர்ந்துள்ளது. இன்று ஓர் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் எவரும் கோயிலினுட் செல்வதும், விவாகமாகாத கண்ணிப் பெண்கள் உட்செல்வதும் தற்போது வழிமையாய்றிற்று. உடைகளிற் கூட தற்பொழுது மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிகிறது எனினும் ஆண்கள் மேலங்கியுடன் உட்செல்வது மட்டும் தடைசெய்யப்படுகின்றது. ஆனால் வழிபாட்டு முறைகள், பூசைமுறைகள், உற்சவ முறைகள் போன்றவற்றில் எதுவித மாற்றமோ சீர்திருத்தமோ நிகழ வில்லை.

* பின்னினைப்படி.

சொத்துக்கள்:-

கோயிலின் சொத்துக்களை அசையும் சொத்து அசையாச் சொத்து என இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்க முடிகின்றது. அசையும் சொத்துக்கள் கோயில் விக்கிர கங்களாகவும் /ஆராதீஸ்கு வேண்டிய பொருள்களாகவும் அமைய அசையாச் சொத்துக்கள் கோயிலும் அதன் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய வருவாயைக் கொடுப்பனவாகவும், அடியார்களுக்குத் தங்குமிட வசதிகளையும், அன்றைதான் வசதிகளை வழங்கும் இடங்களாகவும் அமைகின்றதைக் காணமுடிகின்றது.

அசையும் சொத்துக்களாக மூலஸ்தானத்தில் மூலமூர்த்தியில் எந்தேரமும் சாததப்பட்டிருக்கும் பழமையான தங்க வேலாயுதம்; மூர்த்திகளில் அணிவிக்கப்பட்டுள்ள தங்க யக்ஞோபதிம் (பூனால்); அம்மன் அணிந்திருக்கும் திருமாங்கல்யம் போன்றவையும், உற்சவ தினங்களில் பரிவார மூர்த்திகளுக்கு அணிவிக்கப்பட்டும் வெள்ளி அங்கிகள் உற்சவ மூர்த்திகளுக்கு அலங்காரத்திற்கு அணிவிக்கப்பட்டும் தங்க ஆபரணங்கள், தங்க நெற்றிப்பட்டம், பொற்பதக்கங்கள் வெள்ளி ஆபரணங்கள் முதலியவையும் சோடோ பசார ஆராதீஸ்யில் உபயோகிக்கப்படும் சுத்த வெள்ளியிற் செய்யப்பட்ட அலங்கார தீபம், வில்வதீபம், கும்பதீபம்; சகானம், தற்புருடம், அகோசம், வாமதேவம், சத்தி யோசாதம் எனப்படும் தட்டுகள், கற்பூரத் தட்டு, பஸ்மபாத்திரம், கொடி, குடை, சாமரை ஆலவட்டம், விசிறி. பஞ்சாலாத்தி போன்றவையும் அடங்குகின்றன.

வெள்ளி, பித்தலைத் திருவாசிகள், பித்தலைப் பீடங்கள் பித்தலை அவங்கார ஆபரணங்கள், பஞ்சபாத்திரம், இலங்கையில் எங்குமே காணப்படாத ஜெர்மன் வெள்ளியினுற் செய்யப்பட்ட கொடிஸ்தம்பம் (மகோற்சவ காலங்களில் மட்டும் பார்வையிடலாம்) போன்றவையும், பித்தலை வெண்கலக் குத்துவிளக்குகள், தூண்டா மணி விளக்குகள், தாம்பாளங்கள், செம்புகள், மழுரவிளக்கு, சரவிளக்கு, அடுக்கு விளக்கு, கர்ப்பூரத்தட்டுகள், பஞ்சாலாத்திகள், மணிகள், வலம்புரிச் சங்கு, சங்குகள், காண்டாமிருக்க கொம்பு போன்றவையும் இருக்கின்றன.

சந்தவம் அரைக்கும் யந்திரம், இரும்புச் சகடைகள், பூந்தோட்டத்திற்கு நீர் இறைக்கும் மோட்டார் யந்திரம், அடியார்களின் தேவைக்கு உதவும் மோட்டார்க்கார் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன.

அசையாச் சொத்துக்கள் யாவும் ஆதீன கர்த்தாவால் பணம் கொடுத்துச் சுவிகரிக்கப் பட்டனவாகவும் சில அடியார்கள் தாமாகவே மனமுவந்து உபசரிக்கப் பட்டனவாகவும் உள்ளன. அனேகமான காணிகள் 1782 க்கும் 1901 க்கும் இடைப் பட்ட காலத்தில் பெறப்பட்டனவாக இருக்கின்றன. கோவிலும் கோவில் அடங்கிய காணியும் காலத்தால் முற்பட்டதாக அமைகின்றது.

உச்சிக் காலப்பூசை, இரண்டாம் காலப்பூசை, தேர்மண்டபப்படி. தைப்பூச அபிசேகம், அர்த்த சாமப்பூசை போன்றவற்றை நடாத்துவதற்கெனச் சிறு சிறு நெற் காணிகள் பல உண்டு: விளக்கெரித்தல் நெவேத்தியச் செலவுகளுக்கெனவும் சிறு கும் சில காணித்துண்டுகள் மானியங்களாக இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய சிறு சிறு ளாகப் பேணப்பட்டு வருமானம் கோயிலுக்கு உபயோகமாகின்றது.

வாடகை கொடுக்கக் கூடிய கடைக்கட்டிடங்களாக மாவிட்டபுரத்தில் பதி ஜெந்தும் காங்கேசன்துறையில் நான்கும், சுன்னகத்தில் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன. ஆக்காணிகளில் கட்டப்படும் கட்டடங்கள் கோயிலாளராலும், ஒரு சில கடைப்பாவிப் பாளராலும் கட்டப்பட்டுள்ளன. கோவிலின் சொத்துக்கள் யாவும் ஆதீன கர்த்தா வின் நேரடிக் கண்காணிப்பில் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வரலாற்று மூலங்கள்

கோவிலில் நடைபெறும் விழாக்கள், விசேஷ வைபவங்கள் எதுவானாலும் கோவில் ஆதீனகர்த்தா அவர்கள் துண்டுப்பிரசரங்களை அச்சடித்து வெளியிடுவதன் மூலம் விளம்பரம் செய்வது வழக்கம். மகோற்சவம், இலட்சார்ச்சனை, நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, கார்த்திகைத்தீபம், திருவேம்பாலை, மூலவர்தினம், வருடப்பிறப்பு போன்ற விழாக்களுக்கு வருடா வருடம் பிரசரங்கள் வெளியாகின்றன. இப்பிரசரங்கள் அவ்வைபுறசவங்களின் மகிழ்மையை எடுத்துக் கூறுவதுடன் நிகழ்ச்சி நிரலையும் கொண்டு அமைகின்றன.

கும்பாடிசேங்கள், திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கும் காலங்களில் சிறப்பு மலர்கள் வெளிவருகின்றன. 20-10-76 இல் மாவைக்கந்தன் ஆலயத் திருப்பணிச் சபை மலரும் 09-06-1978 இல் அஸ்டோத்திர சகல்ர மகா சங்காபிசேக மலரும் வெளியாகியுள்ளன. அந்துர்களின் கட்டுரைகள் பல இடம் பெறுவது வைபவங்களின் முக்கியத்துவங்களையும் ஆலய வரலாற்றையும் அறிய உதவியாக அமைகின்றன.

கோயிலின் பெயரால் மாவை ஆதீன வெளியிடுகள் பல காலத்திற்குக் காலம் வெளிவந்துள்ளன.

1. தெப்புசம்
2. அர்சனைகள் பதிப்பு I, II - 1977-02-02
3. கந்தசஷ்டி விரதமும் சூரங்காரமும்
4. திருப்புகழ்மாலை பதிப்பு I 1978-04-24
5. தீபதீரிசனம் பதிப்பு 1985-11-17
6. சண்டேகரநாயனுர் புராணம் பதிப்பு 1993-03-20

நன்றி நவீல்ஸ்

ாஞ்சி மாவடி வைகும் செவ்வேள் என்னும் நூலை எழுதுவதற்குத் தேவையான ஆலோசனைகள், சிறப், ஒவிய, ஆகம், ஏட்டுச்சுவடி விளக்கங்கள், நூல்கள், சஞ்சிகைகள், துண்டுப்பிரசரங்கள் ஆகிய செய்தி வற்றைத் தந்துதவியதற்கும்; ஞாபகார்த்த வெளியீடாக அமைய ஆசிச் செய்தி, வழங்கியமைக்கும், மாவை ஆதீனகர்த்தா மஹாராஜை சூரிய சு. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித் தாகுக.

இந்நூலை எழுதுவதற்குச் சந்தர்ப்பமும், ஊக்கமும் அளித்தவர்க்கும், நூல்கள் தந்துதவியவர்களுக்கும், நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளன.

குறுகிய காலத்தில் சிறந்த முறையில் வெளியிட உதவிய செட்டியார் அச்சகத்தாருக்கும் எனது நன்றி.

ARCHIVES

University of Jaffna
250275

Library

அச்ட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 2118/89

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Donated by :-
Mr. K. C. ULARATNAM

